

LT

LT

LT

EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2010.12.21
KOM(2010) 781 galutinis

2010/0377 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl didelių avarių, susijusių su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, pavojaus kontrolės

SEK(2010) 1590 galutinis

SEK(2010) 1591 galutinis

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Direktyva 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarių pavojaus kontrolės (toliau – Seveso II direktyva) siekiama išvengti didelių avarių, susijusių su dideliu kiekiu pavojingų medžiagų (arba jų mišinių), išvardytų jos I priede, ir sumažinti tokių avarių padarinius žmonėms ir aplinkai. Kontrolės lygis nustatomas pagal pakopinį principą – kuo didesni cheminių medžiagų kiekiai, tuo griežtesnės taisyklės.

Direktyva turi būti iš dalies pakeista, nes pasikeitė ES pavojingų cheminių medžiagų klasifikavimo sistema, į kurią daromos nuorodos direktyvoje. Į tai atsižvelgiant 2008 m. nuspręsta išsamiau peržiūrėti šią direktyvą, nes jos bazinė struktūra ir pagrindiniai reikalavimai iš esmės nepakito nuo jos priėmimo. Nors peržiūrėjus direktyvą paaiškėjo, kad apskritai galiojančios jos nuostatos atitinka poreikius ir labai jų keisti nereikia, nustatytos kelios sritys, kurias reikėtų šiek tiek pakeisti, siekiant tam tikras nuostatas atnaujinti ir išdėstyti aiškiau, kad direktyva būtų geriau įgyvendinama ir taikoma, o sveikatos ir aplinkos apsaugos lygis išliktų toks pats arba padidėtų.

Pasiūlymu siekiama visa tai padaryti.

Bendrosios aplinkybės

Pramoninių avarių, susijusių su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, padariniai dažnai būna labai skaudūs. Per kai kurias gerai žinomas dideles avarijas, pavyzdžiui: Seveso, Bopalo, Šveicerhalės, Enschedės, Tulūzos ir Bansfildo, žuvo daug žmonių ir patirta milijardai eurų nuostolių. Po šių avarių politikai aiškiau pripažįsta riziką ir imasi tinkamų prevencinių veiksnių, kad apsaugotų piliečius ir bendruomenes.

Seveso II direktyva, taikoma apie 10 000 objektų visoje ES, padėjo mažinti cheminių avarių tikimybę ir jų padarinius. Tačiau ir toliau reikia išlaikyti aukštą apsaugos lygį, ir, jei įmanoma, jį dar padidinti.

Pasiūlymo srityje taikomos nuostatos

Šiuo metu taikomos Seveso II direktyva nustatytos nuostatos. Dabar siekiama jas pakeisti.

Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais

Pagrindinė Seveso II direktyvos keitimo priežastis yra ta, kad jos I priedą reikia suderinti su Reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo (toliau - KŽP reglamentas), kuriuo iš dalies pakeistos ir panaikintos direktyvos 67/548/EEB ir 1999/45/EB, į kurias daromos nuorodos galiojančioje Seveso II direktyvoje. Visos KŽP taisyklės įsigalios 2015 m. birželio 1 d.

2. KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMAS

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

Vykdamt peržiūrą per pastaruosius dvejus metus su suinteresuotosiomis šalimis (konkrečiomis įmonėmis, pramonės sektorių asociacijomis, NVO, valstybių narių kompetentingomis institucijomis) konsultuotasi įvairiais būdais, įskaitant klausimynus internete, į kuriuos galėjo atsakyti visos suinteresuotosios šalys; be to, su valstybių narių kompetentingomis institucijomis konsultuotasi per reguliarius kompetentingų institucijų komiteto (KIK) posėdžius ir susijusius seminarus; dėl I priedo suderinimo konsultuotasi daugelio suinteresuotųjų šalių techninėje darbo grupėje, kurią sudaro valstybių narių ekspertai, pramonės ir aplinkos NVO (techninė ataskaita pateikiama Aplinkos generalinio direktorato interneto svetainėje); 2009 m. lapkričio 9 d. Briuselyje surengtas suinteresuotųjų šalių konsultacinis susitikimas, kuriame dalyvavo 60 nacionalinės ir Europos pramonės, aplinkos NVO ir atskirų įmonių atstovų ir po kurio gauta apie 50 nuomonių raštu.

Dauguma suinteresuotųjų šalių buvo tos nuomonės, kad direktyvos iš esmės keisti nereikia. Plačiai pritarta principui, kad reikia aiškiau išdėstyti ir atnaujinti nuostatas, nors dėl konkrečių dalykų nuomonės išsiskyrė.

Išsamesnės informacijos šia tema galima rasti poveikio vertinime ir Aplinkos generalinio direktorato interneto svetainėje

<http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

Vykdamt peržiūrą išorės ekspertai atliko kelis tyrimus. Du iš jų buvo skirti direktyvos veiksmingumui įvertinti, o kiti du – įvairių politikos pasirinkčių ekonominio ir socialinio poveikio ir poveikio aplinkai vertinimui pagrįsti.

Taip pat atsižvelgta į valstybių narių trimečių įgyvendinimo ataskaitų išvadas.

Išsamesnės informacijos šia tema galima rasti poveikio vertinime ir Aplinkos generalinio direktorato interneto svetainėje

<http://ec.europa.eu/environment/seveso/review.htm>.

Poveikio vertinimas

Poveikio vertinime aptartos tokios svarbios problemos kaip I priedo ir KŽP reglamento suderinimas, bet pagrindinė problema buvo poveikis direktyvos taikymo sričiai. Su ja susiję kiti klausimai – galimybė daryti techninius I priedo pakeitimus ir būsima I priedo pritaikymo tvarka. Taip pat aptarti klausimai, susiję su informacijos visuomenei teikimu, informacijos valdymo sistemomis ir žemėtvarka. Vadovaujantis iki šiol sukaupta įgyvendinimo patirtimi, šias sritis galima būtų patobulinti arba nustatyti naujus reikalavimus; taip pat yra kitų išsamių nuostatų, kurias praverstų išdėstyti aiškiau arba atnaujinti, tam tikrais atvejais taip, kad jos labiau atitiktų taikomą praktiką.

Poveikio vertinime įvertinti įvairūs politikos variantai siekiant nustatyti rentabiliausią šių problemų sprendimo būdų rinkinį. Atlikusi vertinimą Komisija nusprendė pasiūlyti įvairių pakeitimų, iš kurių svarbiausi aptariami toliau.

I priedą derinant su KŽP reglamentu, negalima paprasčiausiai pakeisti visas nuorodas ar senos klasifikacijos sistemos elementus automatiškai perkelti į KŽP reglamentą, visų pirma dėl to, kad senosios pavojaus sveikatai klasifikavimo sistemos kategorijos „toksiška“ ir „labai toksiška“ neatitinka naujos KŽP reglamente nustatytos sistemos „ūmaus toksiškumo“ 1-3 kategorijų, kurios toliau skirstomos pagal skirtingus poveikimo būdus (prarijus, per odą, įkvėpus). Kita problema ta, kad pagal KŽP reglamentą cheminės medžiagos ilgainiui klasifikuojamos arba perklasifikuojamos, taigi tai automatiškai turės įtakos Seveso teisės aktų taikymo sričiai. Todėl Komisija siūlo tokį variantą, pagal kurį, nepaisant tam tikro poveikio taikymo sričiai, kaip ir visų kitų variantų atveju, būtų išsaugotas labai aukštas apsaugos lygis atsižvelgiant į labiausiai tikėtinus poveikimo būdus įvykus didelei avarijai. Kad ilgainiui nekiltų problemų dėl suderinimo su KŽP reglamentu, nes gali iškilti tokių situacijų, kai cheminės medžiagos, dėl kurių kyla arba nekyla didelių avarių pavojus, įtraukiamos arba neįtraukiamos pagal direktyvą, siūlomas korekcinis mechanizmo paketas I priedui iš dalies keisti deleguotaisiais aktais.

Visuomenės informavimo srityje siūloma, kad būtų teikiama aukštesnio lygio ir kokybiškesnė informacija, taip pat, kad ji būtų renkama, valdoma, pateikiama, atnaujinama ir skleidžiama veiksmingiau ir paprasčiau. Taip direktyva bus labiau suderinta su Orhuso konvencija dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimančius sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, joje numatytos procedūros atnaujinamos atsižvelgiant į informacijos valdymo sistemų pažangą, pavyzdžiui, interneto naudojimą, ir šiuo metu dedamas pastangas padidinti tokių sistemų, pavyzdžiui, Bendros informacijos apie aplinką sistemos (BIAS) kūrimo iniciatyvos ir INSPIRE direktyvos (2007/2/EB), veiksmingumą.

Kiti siūlomi pakeitimai yra palyginti nedideli techniniai galiojančių nuostatų pritaikymai.

Visi apsvarstyti galimi pakeitimai kartu tẽra nedidelio masto direktyvos pritaikymas ir dėl jų nei apsaugos lygis, nei direktyvos taikymo sąnaudos labai nepasikeis. Apskritai pakeitimų sąnaudos, palyginti su visos direktyvos sąnaudomis, yra mažos.

Poveikio vertinimas pridedamas prie šio pasiūlymo.

3. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

Siūlomų veiksmų santrauka

Pasiūlymo tikslas – peržiūrėti direktyvą siekiant ją suderinti su KŽP reglamentu, taip pat aiškiau išdėstyti ir patobulinti tam tikras nuostatas, kad būtų užtikrintas geresnis ir nuoseklesnis teisės aktų įgyvendinimas ir vykdymo užtikrinimas ir taip pasiektas aukštas apsaugos lygis, o kartu supaprastinti teisės aktai ir sumažinta administracinė našta, kai tai įmanoma.

Teisinis pagrindas

Pagrindinis direktyvos tikslas yra aplinkos apsauga. Todėl šis pasiūlymas grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 192 straipsnio 1 dalimi.

Subsidiarumo principas

Subsidiarumo principas taikomas, jei pasiūlymas nepriklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai.

Pasiūlymo tikslų valstybės narės negali veiksmingai pasiekti, nes Seveso II direktyva nustatomi didelių avarijų prevencijos ir kontrolės visoje Europos Sąjungoje tikslai ir uždaviniai. Šis principas šiame pasiūlyme išlaikytas. Be to, daug didelių avarijų gali padaryti poveikį ir kitoms valstybėms. Tokios avarijos gali paveikti visas valstybes nares, todėl jos turi imtis priemonių, kad rizika kiekvienos valstybės narės gyventojams ir aplinkai būtų kuo mažesnė.

Bendrais veiksmais bus geriau pasiektas pasiūlymo tikslas, nes reikia užtikrinti, kad apsaugos lygis valstybėse narėse labai nesiskirtų, ypač dėl to, kad taip gali būti iškraipoma konkurencija. Pasiūlyme numatyta, kad išsamias įgyvendinimo, taikymo ir vykdymo užtikrinimo priemones nustato atitinkamos valdžios institucijos.

Todėl pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

Proporcingumo principas

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą dėl toliau nurodytų priežasčių. Pasiūlymu, kaip ir Seveso II direktyva, keliami uždaviniai, tačiau valstybėms narėms paliekama veiksmų laisvės nuspręsti, kaip tie uždaviniai turi būti įgyvendinami. Naujomis nuostatomis nesiekama daugiau negu būtina ir pasiūlyme išlieka dabartinis proporcingumo principas - kontrolės lygis priklauso nuo objekte esančių pavojingų cheminių medžiagų kiekio.

Pasirinkta priemonė

Siūloma priemonė – direktyva. Atsižvelgiant į tai, kad galiojančiuose teisės aktuose nustatyti Bendrijos tikslai, o valstybėms narėms leidžiama pasirinkti įgyvendinimo priemones, geriausia teisinė priemonė yra direktyva. Atsižvelgiant į galiojančios direktyvos pakeitimų pobūdį ir mastą, jos peržiūra priimant iš dalies keičiančią direktyvą arba direktyvą išdėstant nauja redakcija būtų netinkamas. Todėl siūloma priimti naują direktyvą.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturi poveikio Bendrijos biudžetui.

5. PAPILDOMA INFORMACIJA

Paprastinimas

Tam tikri pasiūlymo elementai turėtų padėti sumažinti nereikalingą administracinę našta, visų pirma tuo tikslu reikėtų skatinti valstybės narės lygmeniu derinti patikrinimus, taip pat labiau susieti informacijos teikimo ir procedūrinius reikalavimus; be to, reikėtų skatinti naudoti išsamią bendros informacijos sistemą supaprastinant ir racionalizuojant įgyvendinimo ataskaitų reikalavimai. Aiškiau išdėsčius galiojančias nuostatas bus lengviau skaityti teisės aktą, tai suteiks teisinio aiškumo.

Galiojančių teisės aktų panaikinimas

Priėmus šį pasiūlymą galiojanti direktyva bus panaikinta.

Atitikmenų lentelė

Valstybės narės turi perduoti Komisijai nacionalinių nuostatų, kuriomis direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tekstą ir šių nuostatų bei direktyvos atitikmenų lentelę.

Europos ekonominė erdvė

Siūlomas teisės aktas susijęs su EEE, todėl turėtų būti jai taikomas.

Išsamus pasiūlymo paaiškinimas

Toliau pateikiama informacija apie konkrečius straipsnius. Jei nenurodyta kitaip, lieka iš esmės nepakeistos Direktyvos 96/82/EB nuostatos.

1 straipsnis

Šiame straipsnyje nusakomas direktyvos tikslas ir uždaviniai.

2 straipsnis

2 straipsnyje apibrėžiama direktyvos taikymo sritis. Direktyva taikoma objektams, kuriuose esančių I priede nurodytų pavojingų cheminių medžiagų kiekis viršija nustatytas ribas. 2 straipsnio nuostatos yra iš esmės tos pačios kaip Direktyvoje 96/82/EB. Tačiau I priedo 1 ir 2 dalys yra sukeistos vietomis, taigi I priedo 1 dalyje išvardijamos pavojingų cheminių medžiagų kategorijos pagal jų bendrąją pavojingumo klasifikaciją (pagal KŽP reglamentą), o 2 dalyje išvardijamos konkrečios cheminės medžiagos arba jų grupės, kurias, nepaisant bendrosios pavojingumo klasifikacijos, reikia įtraukti į specialų sąrašą.

Pagrindiniai priedo turinio skirtumai išvardyti toliau.

Svarbiausias pokytis yra susijęs su pavojum sveikatai. Ankstesnė kategorija „labai nuodingos“ suderinta su KŽP reglamento kategorija „ūmiai toksiškos 1“, o „nuodingos“ prilygintos „ūmiai toksiškoms 2“ (visi paveikimo būdai) ir „ūmiai toksiškoms 3“ (susilietus su oda, įkvėpus).

Bendresnio pobūdžio senosios su oksidavimu, sprogamu ir degumu susijusios pavojaus kategorijos pakeistos konkretesnėmis KŽP reglamento fizinio pavojaus kategorijomis, kurių iki tol nebuvo. Šios ir pavojaus aplinkai kategorijos yra tiesiogiai pakeistos naujomis, siekiant kuo tiksliau išlaikyti su tuo pavojum susijusią dabartinę taikymo sritį. Naujos kategorijos degieji aerosoliai ribos, remiantis medžiagų degiosiomis savybėmis ir komponentais, pakoreguotos pagal šiuo metu galiojančias; siekiant nuoseklumo piroforinių cheminių medžiagų grupė papildyta piroforinėmis kietosiomis cheminėmis medžiagomis.

Naujo I priedo 2 dalyje yra iš esmės nepakeista senojo I priedo 1 dalis. Vieninteliai pokyčiai – prie skystųjų degiųjų dujų pateikta atnaujinta nuoroda į KŽP reglamentą; bevandenis amoniakas, boro trifluoridas ir vandenilio sulfidas, kurie anksčiau buvo įtraukti pagal pavojaus kategorijas, įtraukti į vardinių cheminių medžiagų sąrašą siekiant išlaikyti jų ribas nepakeistas; sunkusis mazutas įtrauktas į naftos produktų grupę; pateiktos aiškesnės pastabos, susijusios su amonio nitratu; atnaujinti dioksinų toksinio ekvivalentiškumo faktoriai.

Be to, čia išvardyta, kam direktyva netaikoma (Direktyvos 96/82/EB 4 straipsnis). Lieka galiojančios direktyvos nuostatos su šiais pakeitimais:

- siekiant išsklaidyti bet kokias galimas abejones, direktyvos taikymo išimtis, susijusi su mineralų eksploatavimu šachtose, karjeruose ar gręžiniuose, iš dalies pakeista į ją įtraukiant ir požemines dujų saugyklas.
- numatyta galimybė nelaikyti cheminių medžiagų pavojingomis ir joms netaikyti direktyvos, jei jos nekelia didelių avarijų pavojaus (4 straipsnis).

Direktyva netaikoma ir mineralų, įskaitant angliavandenilių, žvalgybai jūroje ir eksploatavimui. Kaip teigiama neseniai paskelbtame Komunikate „Naftos ir dujų žvalgybos ir gavybos atviroje jūroje saugos problemos“, Komisija, atsižvelgdama į Meksikos įlankoje įvykusią naftos platformos avariją, įvertins, kaip būtų tinkamiausia sugriežtinti aplinkos teisės aktus įtraukiant papildomų nuostatų, susijusių su atskirų įrenginių jūroje taršos kontrole, patikromis ir avarijų prevencija ir valdymu, kad būtų užtikrinta aukšto lygio aplinkos apsauga vykdant tokią veiklą. Atitinkamais teisės aktų pasiūlymais į galiojančius teisės aktus bus įtraukti naftos ir dujų žvalgybos ir gavybos atviroje jūroje įrenginiai arba bus parengtas vienas teisės aktas, kuriuo bus reglamentuojamos tokios operacijos.

3 straipsnis

Šiame straipsnyje apibrėžiami pagrindiniai direktyvos terminai. Palyginti su Direktyva 96/82/EB, reikėtų atkreipti dėmesį į šiuos pakeitimus:

- „objekto“ ir „veiklos vykdytojo“ apibrėžtys yra aiškesnės; pastaroji labiau suderinta su pramoninių išmetamųjų teršalų direktyvos apibrėžtimi.
- Direktyvos 96/82/EB 2 straipsnio nuoroda į „pavojingų cheminių medžiagų buvimą“ perkelta į šį straipsnį.
- pateiktos papildomos įvairių objektų, kuriems taikoma direktyva, tipų apibrėžtys ir „patikrinimų“ apibrėžtis. Taip pat pateiktos „visuomenės“ ir

„suinteresuotų visuomenės atstovų“ apibrėžtys, suderintos su ES teisės aktais, kuriais įgyvendinama Orhuso konvencija.

- aiškiau suformuluota „įrenginio“ apibrėžtis, kad būtų aišku, jog požeminiams įrenginiams direktyva taip pat taikoma.

4 straipsnis

Šiame naujame straipsnyje numatyti korekciniai mechanizmai, kuriuos taikant prireikus I priedas gali būti pritaikomas priimant deleguotuosius aktus. To visų pirma reikia siekiant išspręsti dėl I priedo ir KŽP reglamento suderinimo kylančias problemas: jei tas reglamentas po to būtų keičiamas, cheminės medžiagos ir galbūt netgi mišiniai būtų automatiškai įtraukiami arba išbraukiami iš šios direktyvos, nepriklausomai nuo to, ar jie kelia didelių avarijų pavojų, ar ne. Tokie mechanizmai būtų tam tikroms cheminėms medžiagoms taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos, priimanos visos ES mastu, ir konkreitiems objektams taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos, priimanos valstybių narių mastu. Šios leidžiančios nukrypti nuostatos būtų priimanos remiantis suderintais kriterijais, taikomais cheminėms medžiagoms arba jų mišiniams, kurie įtraukti, tačiau turėtų būti išbraukti, ir, kita vertus, būtų apsaugos nuostata, kuria į direktyvą būtų įtraukiamos cheminės medžiagos, kurios neįtrauktos į reglamentą. Leidžiančių nukrypti nuostatų kriterijai bus grindžiami nustatytais Komisijos sprendime 98/433/EB ir bus nustatyti deleguotaisiais teisės aktais iki 2013 m. birželio 30 d.

5 straipsnis

Šiame straipsnyje pakartojami galiojantys Direktyvos 96/82/EB 5 straipsnio reikalavimai, kuriais nustatomi bendri veiklos vykdytojų įpareigojimai.

6 straipsnis

Šiuo straipsniu informacijos teikimo įpareigojimai, susiję su pranešimais, numatytais Direktyvos 96/82/EB 6 straipsnyje, išplečiami, kad būtų įtraukta ir informacija apie kaimyninius objektus ir pan., nepriklausomai nuo to, ar jiems taikoma direktyva, kurios reikia taikant 8 straipsnį, susijusį su grandinine reakcija. Be to, veiklos vykdytojai turės atnaujinti savo pranešimus bent kas penkerius metus. Visa tai padės kompetentingoms institucijoms veiksmingiau valdyti direktyvos įgyvendinimą.

7 straipsnis

Direktyvos 96/82/EB 7 straipsnis iš dalies pakeistas, siekiant aiškiau nustatyti, kad visuose objektuose turi būti parengta didelių avarijų prevencijos politika (DAPP), kurioje tinkamai atsižvelgiama į esamą pavojų. DAPP apimtis ir ryšys su saugos valdymo sistemomis (SVS) pagal 9 straipsnį ir III priedą taip pat aiškiau išdėstytos, nes išbraukta nuoroda į pastarąją.

Nustatytos naujos nuostatos, kad DAPP turėtų būti pateikta raštu ir nusiųsta kompetentingai institucijai ir kad ji turėtų būti atnaujinama bent kas penkerius metus - kaip ir pranešimai pagal 6 straipsnį.

8 straipsnis

Šis straipsnis skirtas vadinamosios grandininės reakcijos nuostatoms. Išlieka reikalavimas kompetentingoms institucijoms nustatyti objektus, kurie yra taip arti vienas kito, kad didelės avarijos padariniai būtų didesni. Tačiau tekstas išdėstomas aiškiau, kad būtų aišku, jog nuostatos taikomos tiek aukštesnės pakopos, tiek žemesnės pakopos objektams ir kad pagrindinis tikslas yra užtikrinti, kad veiklos vykdytojai keistūsi informacija su kaimyniniais objektais, įskaitant tuos, kuriems ši direktyva netaikoma.

9 straipsnis

Šiame straipsnyje išlaikomas kertinis reikalavimas parengti aukštesnės pakopos objektų saugos ataskaitą; prieš tai jis buvo pateiktas Direktyvos 96/82/EB 9 straipsnyje. Pagrindinis pokytis – DAPP ir SVS ryšio išaiškinimas, ypač žemesnės pakopos objektų atveju. Taip pat pabrėžtas proporcingumo principas.

Saugos ataskaitos turinys išsamiai nustatytas II priede ir lieka iš esmės nepakeistas (žr. toliau). Pabrėžiama, kad ataskaitoje turi atsispindėti, jog atsižvelgta į galimus didelių avarijų scenarijus.

Saugos valdymo sistemos pakeitimai padaryti III priede (žr. toliau) siekiant panaikinti nuorodas į DAPP, kurią turi turėti žemesnės pakopos objektai. Be to, kartu pabrėžiama, kad saugos valdymo sistemoje, visų pirma žemesnės pakopos objektų atžvilgiu, turėtų būti atsižvelgiama į pavojų ir riziką, jei to reikalautų valstybės narės.

Nuostatos, kad saugos ataskaita turi būti periodiškai atnaujinama, paliktos, tačiau kartu pateikiamas aiškus reikalavimas, kad atnaujintos ataskaitos turi būti nedelsiant perduotos kompetentingoms institucijoms.

10 straipsnis

Šiame straipsnyje reikalaujama, kad, jei objekte atliekamas reikšmingas keitimas, veiklos vykdytojai atnaujintų savo valdymo sistemas ir tvarką, visų pirma DAPP ir saugos ataskaitą. Taip pat atlikti smulkūs pakeitimai, nes pakeistos susijusios nuostatos.

11 straipsnis

11 straipsnyje išsaugoti reikalavimai, susiję su aukštesnės pakopos objektų avariniais planais, kurie anksčiau buvo nustatyti Direktyvos 96/82/EB 11 straipsnyje, tačiau atlikti du nedideli jų pakeitimai: pirma, reikalaujama, kad dėl išorės avarinių planų būtų konsultuojamasi su visuomene, kaip nustatyta atitinkamomis Direktyvos 2003/35/EB, kuria įgyvendinama Orhuso konvencija, nuostatomis; antra, aiškiau atskiriama veiklos vykdytojų ir kompetingų institucijų atsakomybė, susijusi su vidaus ir išorės avarinių planų peržiūra, išbandymu ir atnaujinimu. Be to, atsižvelgiant į tai, kad planai yra labai svarbūs siekiant tinkamai pasirengti avarijoms ir imtis tinkamų veiksmų įvykus avarijai, todėl juos rengiant turi būti išvengta didelių vėlavimų; tuo tikslu nustatytas naujas įpareigojimas kompetingai institucijai išorės avarinį planą sudaryti per 12 mėnesių nuo tada, kai iš veiklos vykdytojo gaunama visa reikiama informacija.

IV priede išsamiai nustatyta, kas turi sudaryti planą; be to, į šį priedą su tam tikrais pakeitimais (žr. toliau) perkelti atitinkamo Direktyvos 96/82/EB priedo reikalavimai.

12 straipsnis

Šiame straipsnyje nustatytos su žemėtvarka susijusios nuostatos. Reikalavimai nelabai skiriasi nuo Direktyvos 96/82/EB, išskyrus smulkius pakeitimus, pvz., įterptas paaiškinimas, kad siekiama apsaugoti aplinką ir žmonių sveikatą, taip pat nustatyta, kad straipsnio nuostatos taikomos visiems objektams; nustatytos kitos ypač jautrių ar svarbių gamtos teritorijų apsaugos priemonės nei saugus atstumas (ši gali būti netinkama); be to, nustatyta, kad, jei tik įmanoma, žemėtvarkos planavimo procedūros integruojamos su kitomis procedūromis, atliekamomis pagal poveikio aplinkai vertinimo direktyvą ar panašius teisės aktus; taip pat suteikiama galimybė kompetentingoms institucijoms reikalauti, kad žemesnės pakopos objektų veiklos vykdytojai pateiktų pakankamai su rizika susijusios informacijos, kuria jos galėtų naudotis žemėtvarkos tikslu. Padarius šiuos pakeitimus tekstas dar geriau derės su direktyvos tikslais ir jame geriau atsispindės taikoma praktika.

13 straipsnis

Šiame straipsnyje paliekami galiojantys reikalavimai, kad informacija aktyviai teikiama žmonėms, kuriuos gali paveikti didelė avarija, ir ji nuolat būtų prieinama viešai. Tačiau nenustatyta, kas už tokios informacijos teikimą yra atsakingas. Pagrindiniai pakeitimai – išplėsta skelbtinos informacijos apimtis (įtraukta bazinė informacija, tokia kaip objekto pavadinimas, adresas, jame vykdoma veikla, kuri pagal galiojančios direktyvos 19 straipsnį teikiama Komisijai, tačiau neskelbiama viešai); numatyta aukštesnės pakopos objektų atveju skelbtina didelių avarių scenarijų santrauka ir svarbiausia išorės avarinių planų informacija; be to, neužkertant kelio kitiems informacijos sklaidos būdams, ji nuolat turi būti skelbiama internete ir nusiunčiama į centrinę Sąjungos lygmens duomenų bazę, kaip nustatyta 20 straipsnyje.

Prireikus atitinkamas informacijos konfidencialumas užtikrinamas 21 straipsnio nuostatomis.

Dėl šių pakeitimų bus lengviau visuomenei pateikti svarbią informaciją ir ją informuoti avarijos atveju. Be to, kompetentingai institucijai taip bus lengviau stebėti, ar informacija pateikta ir atnaujinta.

14 straipsnis

Tai naujas straipsnis, tačiau jo nuostatos pagrįstos galiojančios direktyvos 13 straipsnio 5 dalies reikalavimais, kurie šiame straipsnyje dar labiau išplėtojami. Tai reikalavimai, kad visuomenė tam tikrais atvejais galėtų pareikšti savo nuomonę dėl žemėtvarkos, esamų objektų keitimo, išorės avarinių planų ir pan. Šios nuostatos pagrįstos Direktyva 2003/35/EB, siekiant Seveso II direktyvą labiau suderinti su atitinkamomis Orhuso konvencijos nuostatomis.

15 ir 16 straipsniai

Šie du straipsniai susiję su veiklos vykdytojų ir kompetentingų institucijų teikiamomis ataskaitomis apie dideles avarijas. Pagrindinis pakeitimas – nustatytas

12 mėnesių terminas, per kurį turi būti pateikta ataskaita, taip siekiant užtikrinti, kad valstybės narės labai neveluotų pateikti pranešimo apie avarijas. Padarius šį pakeitimą ir VI priede (kuriame nustatyti avarijų, apie kurias turi būti pateikiama ataskaita (žr. toliau), kriterijai) pakeitus ribinį kiekį, galimų avarijų prevencija palengvės, nes laiku parengus ataskaitas ir išanalizavus avarijas ir vos neįvykusias avarijas, susijusias su dideliu pavojingų cheminių medžiagų kiekiu, bus galima dalytis informacija ir patirtimi.

17, 18, 19 ir 27 straipsniai

Šiuose prieduose paliekamos ir išplėtojamos galiojančios nuostatos, susijusios su kompetentingų institucijų vaidmeniu ir atsakomybe siekiant užtikrinti veiksmingesnę direktyvos įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą.

17 straipsnyje reikalaujama, kad valstybės narės, kuriose yra daugiau kaip viena kompetentinga institucija, paskirtų už veiklos koordinavimą atsakingą instituciją. Jame taip pat nustatomos kompetentingų institucijų ir Komisijos bendradarbiavimo (esamame kompetentingų institucijų komitete (forume) ir susijusiose techninėse darbo grupėse) priemonės joms teikiant pagalbą, susijusią su direktyvos įgyvendinimu, kaip antai gairių rengimas, geriausios patirties mainai ir pagal 4 straipsnį gautų pranešimų svarstymas.

19 straipsnyje sugriežtinami galiojantys su patikrinimais susiję reikalavimai. Šios naujos nuostatos daugiausia grindžiamos Rekomendacija 2001/331/EEB, kurioje nustatomi minimalūs aplinkosauginių patikrinimų valstybėse narėse kriterijai, ir Pramoninių išmetamųjų taršalų direktyva. Pabrėžiama, kad svarbu patikrinimams skirti pakankamai išteklių ir kad turi būti skatinamas keitimasis informacija, pavyzdžiui, Sąjungos lygmeniu vykdant Bendrą vizitų programą tikrinimų srityje.

18 ir 27 (nauji) straipsniuose nustatomos priemonės, taikytinos, jei nesilaikoma direktyvos reikalavimų, įskaitant draudimą eksploatuoti ir kitas sankcijas.

20 straipsnis

Šis straipsnis susijęs su galimybe naudotis Komisijos turima informacija apie objektus ir dideles avarijas. Pagrindinis pakeitimas yra tas, kad dabartinės direktyvos nuostatos patobulintos ir sustiprintos išplečiant dabartinę Seveso įmonių informacijos paieškos sistemos (SPIRS) duomenų bazę, kad į ją būtų įtraukta visuomenei skirta informacija, nurodyta 13 straipsnyje ir V priede, ir kad duomenų bazė būtų vieša. Prieiga prie informacijos galėtų būti sudaryta arba pateikiant nuorodas į dokumentus, kurie tiesiogiai persiunčiami į sistemą, arba pateikiant nuorodas į valstybių narių ir (arba) veiklos vykdytojų interneto svetaines. Tokia informacijos sklaida padėtų užtikrinti, kad visuomenė turėtų būtina informaciją, o veiklos vykdytojai ir kompetentingos institucijos galėtų pasimokyti iš svetimos geriausios patirties.

Duomenų bazė taip pat būtų naudojama valstybėms narėms teikiant įgyvendinimo ataskaitas, nes taip būtų suvienodinta ir supaprastinta dabartinė praktika.

21 straipsnis

Šiame straipsnyje nustatomos naujos konfidencialumo taisyklės, pagrįstos Direktyva 2003/4/EB, kuria įgyvendinamos Orhuso konvencijos nuostatos dėl visuomenei

suteikiamos teisės susipažinti su informacija apie aplinką, kuriose labiau pabrėžiama atvirumo ir skaidrumo svarba, tačiau numatoma, kad informacija neatskleidžiama deramai pagrįstais atvejais, kai ją reikia laikyti paslapyje, pavyzdžiui, saugumo sumetimais.

22 straipsnis

Šis straipsnis yra nauja nuostata, kuria direktyva geriau suderinama su Orhuso konvencija, nes juo valstybėms narėms nustatomas reikalavimas užtikrinti, kad suinteresuoti visuomenės atstovai, įskaitant suinteresuotas aplinkos NVO, turėtų teisę į peržiūrą teisme arba administracinėje institucijoje, kad galėtų užginčyti veiksmus arba neveikimą, kuriais galėtų būti pažeistos jų teisės gauti informaciją pagal 13 straipsnį ir 21 straipsnio 1 dalį, taip pat, kad su suinteresuotos visuomenės atstovais būtų konsultuojamasi ir jiems būtų sudarytos sąlygos dalyvauti priimant sprendimus 14 straipsnyje numatytais atvejais.

23-26 straipsniai

23 straipsnyje nustatyta, kad I-VII priedai bus derinami su technikos pažanga deleguotaisiais aktais (kuriais taip pat bus nustatomi nukrypti leidžiančių nuostatų kriterijai pagal 4 straipsnio 4 dalį ir suteikiamos išimties konkrečioms cheminėms medžiagoms, įrašytoms į I priedo 3 dalį). Kiti straipsniai – tai standartinės nuostatos, susijusios su įgyvendinimo įgaliojimų suteikimu, taip pat atšaukimo ir prieštaravimų pateikimo procedūromis.

28-31 straipsniai

Šie straipsniai susiję su perkėlimu į valstybių narių nacionalinę teisę, naujos direktyvos įsigaliojimu ir Direktyvos 96/82/EB panaikinimu. Direktyvą valstybės narės pradės taikyti 2015 m. birželio 1 d. – tą pačią dieną, nuo kurios įsigalios visos KŽP reglamento nuostatos.

Kiti priedai

II priede nurodoma, į kokius dalykus reikia atsižvelgti saugos ataskaitoje pagal 9 straipsnį. Atskiros priedo dalys iš esmės nesiskiria nuo Direktyvos 96/82/EB II priedo. Pagrindiniai pakeitimai – papildomi reikalavimai, susiję su informacija apie kaimyninius objektus, visų pirma atsižvelgiant į galimą grandininę reakciją ir kitus išorinius pavojus ir riziką, pavyzdžiui, riziką ir pavojus aplinkai (1 dalies C punktas ir 4 dalies A punktas); apie išvadas, padarytas po anksčiau įvykusių avarių (4 dalies C punktas); ir apie įrangą, skirtą sušvelninti didelių avarių padarinius (5 dalies A punktas).

III priedas susijęs su informacija apie valdymo sistemas ir organizacinius veiksmus, kurie turi būti įtraukti į saugos ataskaitą. Pagrindiniai pakeitimai – nuorodų į DAPP pašalinimas siekiant išaiškinti, kad saugos valdymo sistema turėtų būti proporcinga ir kad reikėtų atsižvelgti į tarptautiniu mastu pripažintas sistemas, kaip antai ISO arba OSHAS; taip pat nuorodų į saugos kultūrą įterpimas. Kitas pakeitimas – įterpta nuoroda, kad gali būti naudojami saugos veiksmingumo rodikliai, kurie gali būti veiksminga saugos gerinimo priemonė, padėti vykdomą stebėjimą, vertinant ir užtikrinant vykdymą, taip pat kad atlikus saugos valdymo sistemų auditą ir peržiūrą gali reikėti atlikti tam tikrus pakeitimus.

IV priede nustatyta, kokia informacija turi būti įtraukta į vidaus ir išorės avarinius planus pagal 11 straipsnį. Jis visiškai atitinka Direktyvos 96/82/EB IV priedą, išskyrus tai, kad išplėsta išorės avarinio plano taikymo sritis, siekiant aiškiau nurodyti, kad reikia atsižvelgti į grandininės reakcijos galimybę ir imtis švelninamųjų veikslių už objekto ribų atsižvelgiant į padarinių aplinkai scenarijus.

V priede išvardijama, kokia informacija turi būti pateikiama visuomenei pagal 13 straipsnį. Pagrindiniai reikalavimų sąrašo pakeitimai tokie: 1 dalyje papildomai nustatyta, kad apie visus objektus reikia nurodyti DAPP arba saugos ataskaitoje nurodytą išsamią informaciją apie didelių avarių pavojų (5 punktas), atliktus patikrinimus (6 punktas) ir tai, kur galima gauti daugiau informacijos (7 punktas); 2 dalyje aukštesnės pakopos objektų atžvilgiu nurodyti pagrindiniai didelių avarių scenarijų tipai (1 punktas), atitinkama išorės avarinio plano informacija (5 punktas) ir, jei taikoma, poveikis kitoms valstybėms narėms (6 punktas).

VI priedas iš esmės tas pats kaip dabartinėje direktyvoje - jame išvardijami informavimo apie avarijas kriterijai. Vienintelis pakeitimas yra tas, kad siekiama, kad būtų pranešama apie daugiau avarių ir tuo tikslu iki 1 % aukštesnės pakopos ribos sumažinta 1.1 skirsnyje nustatyta kiekybinė riba.

VII priede bus išvardyti nukrypti leidžiančių nuostatų suteikimo pagal 4 straipsnį kriterijai. Kaip numatyta 4 straipsnio 4 dalyje, šie kriterijai bus nustatyti deleguotuoju teisės aktu, kuris bus priimtas iki 2013 m. birželio 30 d.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl didelių avarių, susijusių su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, pavojaus kontrolės

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

teisės akto pasiūlymą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³,

priimdami sprendimą pagal įprastą teisėkūros procedūrą,

kadangi:

- (1) 2006 m. gruodžio 9 d. Tarybos direktyva 96/82/EB dėl didelių, su pavojingomis medžiagomis susijusių avarių pavojaus kontrolės⁴ nustatyta dėl tam tikros gamybinės veiklos kylančių didelių avarių prevencijos taisyklės siekiant sušvelninti jų padarinius žmonių sveikatai ir aplinkai.
- (2) Kaip matyti iš Seveso, Bopalo, Šveicerhalės, Enschedės, Tulūzos ir Bansfildo avarių, dažnai didelių avarių pasekmės yra labai skaudžios. Be to, jų poveikis jaučiamas ir kaimyninėse valstybėse. Taigi labai svarbu užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų imamasi tinkamų atsargumo priemonių, kuriomis užtikrinama piliečių, bendruomenių ir aplinkos aukšto lygio apsauga.
- (3) Direktyva 96/82/EB labai padėjo mažinti tokių avarių tikimybę ir padarinius ir taip užtikrinti aukštesnį apsaugos lygį visos Sąjungos mastu. Peržiūrėjus šią direktyvą pasitvirtino, kad iš esmės galiojančios nuostatos atitinka poreikius ir iš esmės jų keisti nereikia. Tačiau Direktyva 96/82/EB nustatyta sistema turėtų būti pritaikyta atsižvelgiant į Sąjungos pavojingų cheminių medžiagų klasifikavimo sistemos, į kurią

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

³ OL C [...], [...], p. [...].

⁴ OL L 10, 1997 1 14, p. 13.

daromos nuorodos direktyvoje, pokyčius. Be to, reikėtų aiškiau išdėstyti ir atnaujinti keletą kitų nuostatų.

- (4) Todėl derėtų pakeisti Direktyvą 96/82/EB ir užtikrinti, kad nustačius veiksmingesnes ir efektyvesnes nuostatas ne tik būtų išlaikomas, bet ir toliau didinamas apsaugos lygis, o jas racionalizavus ir supaprastinus taip, kad nenukentėtų sauga, būtų sumažinta administracinė našta. Be to, naujos nuostatos turėtų būti aiškios, nuoseklios ir lengvai suprantamos, kad būtų galima jas geriau įgyvendinti ir užtikrinti jų laikymąsi.
- (5) Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos konvencijoje dėl tarpvalstybinio pramoninių avarių poveikio, kuri Sąjungos vardu patvirtinta 1998 m. kovo 23 d. Tarybos sprendimu 98/685/EB dėl Konvencijos dėl tarpvalstybinio pramoninių avarių poveikio sudarymo⁵, numatytos priemonės, kaip užkirsti kelią pramoninėms avarijoms, galinčioms turėti tarptautinių padarinių, kaip joms pasirengti ir į jas reaguoti, taip pat kaip bendradarbiauti šioje srityje tarptautiniu mastu. Sąjungos teisėje minėta konvencija įgyvendinama Direktyva 96/82/EB.
- (6) Didelės avarijos gali turėti padarinių ir kaimyninėms šalims, o avarijos padaryti ekologiniai ir ekonominiai nuostoliai tenka ne tik objektui, kuriame įvyko avarija, bet ir visai valstybei narei. Todėl būtina imtis priemonių, kuriomis būtų užtikrintas aukštas apsaugos lygis visoje Sąjungoje.
- (7) Šios direktyvos nuostatos turėtų būti taikomos nepažeidžiant Sąjungos darbuotojų sveikatos ir saugos teisės nuostatų.
- (8) Tam tikrai veiklai dėl jos ypatybių ši direktyva neturėtų būti taikoma. Tokiai veiklai taikomi kiti Sąjungos ar nacionalinės teisės aktai, kuriais užtikrinamas lygiavertis apsaugos lygis. Vis dėlto Komisija turėtų toliau užtikrinti, kad esamoje teisinėje sistemoje neatsirastų spragų, ypač susijusių su nauja ir naujo tipo rizika, susijusia su kita veikla, o prireikus imtųsi tinkamų veiksmų.
- (9) Direktyvos 96/82/EB I priede išvardijamos pavojingos medžiagos, kurioms ji taikoma, *inter alia*, pateikiant nuorodą į tam tikras 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą etiketėmis, suderinimo⁶ ir 1999 m. gegužės 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 1999/45/EB dėl pavojingų preparatų klasifikavimą, pakavimą ir ženklimą reglamentuojančių valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų derinimo⁷ nuostatas. Tos direktyvos pakeistos 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklavimo ir pakavimo⁸, kuriuo Sąjungoje įgyvendinama Jungtinių Tautų Organizacijoje priimta pasauliniu mastu suderinta cheminių medžiagų klasifikavimo ir ženklavimo sistema (GHS). Tuo reglamentu nustatomos naujos pavojingumo klasės ir kategorijos, kurios tik iš dalies atitinka ankstesnę sistemą. Todėl Direktyvos 96/82/EB I priedą reikia iš dalies pakeisti siekiant jį suderinti su tuo reglamentu, kartu išsaugant ta direktyva užtikrinamą apsaugos lygį.

⁵ OL L 326, 1998 12 3, p. 1.

⁶ OL 196, 1967 8 16, p. 1.

⁷ OL L 200, 1999 7 30, p. 1.

⁸ OL L 353, 2008 12 31, p. 1.

- (10) Būtina tam tikra veiksmų laisvė iš dalies keisti I priedą siekiant spręsti galimas derinimo su Reglamentu (EB) Nr. 1272/2008 problemas ir atlikti tolesnius pritaikymus prie to reglamento, dėl kurių keistųsi pavojingų medžiagų klasifikacija. Pagal tam tikrus kriterijus, kurie dar turi būti nustatyti, galėtų būti daromos išimties cheminėms medžiagoms, dėl kurių, nors jos klasifikuotos kaip pavojingos, nekyla didelių avarių pavojus. Be to, reikėtų turėti atitinkamą korekcinį mechanizmą, naudotiną tuo atveju, jei į direktyvos taikymo sritį reikėtų įtraukti tam tikras chemines medžiagas, nes dėl jų kyla didelės avarijos pavojus.
- (11) Veiklos vykdytojams turėtų būti nustatytas bendras įpareigojimas imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų išvengta didelių avarių ir sušvelninti jų padariniai. Jei objekte esančių pavojingų cheminių medžiagų kiekis viršija tam tikrą ribą, veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai turėtų pateikti pakankamai informacijos, kad ji galėtų nustatyti objektą, jame esančias pavojingas chemines medžiagas ir galimą pavojų. Be to, veiklos vykdytojas turėtų parengti ir kompetentingai institucijai nusiųsti didelių avarių prevencijos politikos dokumentą, kuriame būtų išdėstyta veiklos vykdytojo bendra didelių avarių pavojaus kontrolės strategija ir priemonės, įskaitant tinkamas saugos valdymo sistemas.
- (12) Siekiant sumažinti grandininės reakcijos, kai didelių avarių tikimybė ir galimybė, taip pat jų padariniai padidėja dėl objektų buvimo vietos arba jų artumo, riziką, veiklos vykdytojai turėtų bendradarbiauti keisdami atitinkama informacija ir informuoti visuomenę, įskaitant kaimyninius objektus, kurie gali būti paveikti.
- (13) Siekdami įrodyti, kad padaryta viskas, kad būtų išvengta didelių avarių ir parengti nenumatytų atvejų planai ir atsakomosios priemonės, objektų, kuriuose yra didelis kiekis pavojingų cheminių medžiagų, veiklos vykdytojai kompetentingoms institucijoms turėtų pateikti saugos ataskaitą, kurioje būtų nurodyti objekto duomenys, jame esančios pavojingos cheminės medžiagos, įrenginiai ir sandėliai, galimų didelių avarių scenarijai ir rizikos analizė, taip pat prevencijos bei intervencijos priemonės ir esamos valdymo sistemos, kuriomis naudojantis siekiama išvengti didelių avarių, sumažinti jų riziką ir imtis reikiamų veiksmų tokių avarių padariniams švelninti.
- (14) Siekiant apsisaugoti nuo avarių ir joms pasirėngti, objektuose, kuriuose yra didelis kiekis pavojingų cheminių medžiagų, turi būti sudaryti išorės ir vidaus avariniai planai ir sukurtos sistemos, kuriomis naudojantis būtų užtikrinama, kad tie planai būtų išbandomi, prireikus peržiūrimi ir taikomi įvykus didelei avarijai ar esant jos tikimybei. Rengiant vidaus avarinį planą reikėtų konsultuotis su objekto personalu, o rengiant išorės avarinį planą – su visuomene.
- (15) Siekiant geriau apsaugoti gyvenamuosius rajonus, intensyviai visuomenės naudojamas zonas ir aplinką, įskaitant ypač jautrias ar svarbias gamtos teritorijas, valstybių narių žemėtvarkos ar kitoje atitinkamoje politikoje turėtų būti atsižvelgiama į poreikį ilgą laiką išlaikyti tinkamą atstumą tarp tokių vietų ir pavojų keliančių objektų, o jau esamuose objektuose būtina atsižvelgti į papildomas technines priemones, kad rizika žmonėms nepadidėtų. Priimant sprendimus turėtų būti atsižvelgiama į pakankamai išsamią informaciją apie riziką ir su ta rizika susijusias techninių ekspertų rekomendacijas. Siekiant sumažinti administracinę naštą, tokios procedūros, jei įmanoma, integruojamos su kitomis procedūromis, atliekamomis pagal kitus Sąjungos teisės aktus.

- (16) Pagal Orhuso konvenciją dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, Sąjungos vardu patvirtintą 2005 m. vasario 17 d. Tarybos sprendimu 2005/370/EB dėl Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais sudarymo Europos bendrijos vardu⁹, siekiant gerinti prieigą prie informacijos apie aplinką, reikėtų gerinti visuomenei teikiamos informacijos lygį ir kokybę. Visų pirma asmenims, kuriuos gali paveikti didelė avarija, turėtų būti suteikiama pakankamai informacijos apie tai, kaip tinkamai elgtis avarijos atveju. Informacija visuomenei ne tik turi būti teikiama aktyviai, bet ir prieinama internete, nereikalaujant pateikti atskiro prašymo ir netrukdamat jos skleisti kitais būdais. Tačiau kartu turėtų būti užtikrinama tinkama konfidencialios informacijos apsauga, kuri, be kita ko, reikalinga saugumo tikslais.
- (17) Informacija turėtų būti tvarkoma pagal Bendros informacijos apie aplinką sistemos (BIAS) iniciatyvą, pristatytą Komisijos Komunikate Tarybai, Europos Parlamentui, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Bendros informacijos apie aplinką sistemos (BIAS) kūrimas“¹⁰. Be to, ji turėtų būti tvarkoma laikantis 2007 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/2/EB, sukuriančios Europos bendrijos erdvinės informacijos infrastruktūrą (INSPIRE)¹¹, nuostatų ir jos įgyvendinimo taisyklių, kuriomis siekiama sudaryti sąlygas, kad viešojo sektoriaus organizacijos galėtų keistis erdvine informacija apie aplinką ir kad visoje Sąjungoje visuomenei būtų užtikrinta lengvesnė prieiga prie erdvinės informacijos. Informacija turėtų būti laikoma viešoje Sąjungos lygmens duomenų bazėje, nes tai, be kita ko, palengvins stebėjimą ir įgyvendinimo ataskaitų teikimą.
- (18) Kaip numatyta Orhuso konvencijoje, veiksmingas visuomenės dalyvavimas priimant sprendimus yra būtinas, kad visuomenė galėtų reikšti nuomonę, o sprendimų priėmėjai atsižvelgtų į jos nuomonę ir interesus, kurie gali būti svarbūs priimant tuos sprendimus – taip būtų didinama atskaitomybė ir sprendimų priėmimo proceso skaidrumas, visuomenė geriau suvoktų aplinkosaugos problemas ir palankiau vertintų priimtus sprendimus. Suinteresuotiems visuomenės atstovams turėtų būti suteikta galimybė siekti teisingumo ir taip apginti savo teisę gyventi asmeninei sveikatai ir gerovei tinkamoje aplinkoje.
- (19) Siekiant užtikrinti, kad įvykus didelei avarijai bus imtasi tinkamų atsakomųjų priemonių, veiklos vykdytojas privalo apie ją tuoj pat pranešti kompetentingoms institucijoms ir suteikti joms būtiną informaciją, kad jos galėtų įvertinti tos avarijos poveikį.
- (20) Siekiant sudaryti sąlygas keistis informacija ir ateityje išvengti panašaus pobūdžio avarių, valstybės narės Komisijai turėtų pateikti informaciją apie jų teritorijoje įvykusias dideles avarijas, kad Komisija galėtų išanalizuoti su jomis susijusį pavojų ir turėti informacijos (visų pirma susijusios su didelėmis avarijomis ir išvadomis, padarytomis po jų) sklaidos sistema. Taip pat reikėtų keistis informacija apie vos neįvykusias avarijas, kuri, valstybių narių nuomone, yra ypač svarbi techniniu požiūriu, siekiant išvengti didelių avarių ir sušvelninti jų padarinius.

⁹ OL L 124, 2005 5 17, p. 1.

¹⁰ COM(2008) 46 galutinis.

¹¹ OL L 107, 2007 4 25, p. 1.

- (21) Valstybės narės turėtų nuspręsti, kurios kompetentingos institucijos privalo užtikrinti, kad veiklos vykdytojai laikytųsi savo įpareigojimų. Jei reikia, viena institucija turėtų būti skirtingų institucijų arba kitų susijusių žinybų koordinatorė. Kompetentingos institucijos ir Komisija turėtų bendradarbiauti vykdydamos veiklą, kuria siekiama palengvinti įgyvendinimą, pavyzdžiui, rengti atitinkamas gaires ir keistis geriausia patirtimi. Siekiant išvengti nereikalingos administracinės naštos, informacijos teikimo įpareigojimai, jei tinkama, turėtų būti integruojami su atitinkamais kituose Sąjungos teisės aktuose numatytais įpareigojimais.
- (22) Valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kompetentingos institucijos imtųsi reikiamų priemonių, jei šios direktyvos nesilaikoma. Siekiant užtikrinti veiksmingą įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą turėtų būti nustatyta patikrinimų sistema, apimanti ir reguliarius planinius patikrinimus bei neplaninius patikrinimus. Jei tinkama, patikrinimai turėtų būti koordinuojami su patikrinimais, atliekamais pagal kitus Sąjungos teisės aktus. Svarbu, kad būtų pakankamai kvalifikuotų tikrintojų. Kompetentingos institucijos turėtų deramai padėti naudodamosi patirties mainų ir žinių kaupimo priemonėmis bei sistemomis, taip pat ir visos Sąjungos mastu.
- (23) Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai pagal Sutarties 290 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais būtų nustatomi nukrypti leidžiančių nuostatų kriterijai ir priimami šios direktyvos priedų pakeitimai.
- (24) Valstybės narės turėtų nustatyti sankcijų, taikytinų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, taikymo taisykles ir užtikrinti jų įgyvendinimą. Nuobaudos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.
- (25) Šios direktyvos tikslų, tai yra aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos, valstybės narės negali deramai pasiekti ir todėl jų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga gali priimti priemones pagal subsidarumo principą, kaip išdėstyta Sutarties 5 straipsnyje. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos didelių avarijų, susijusių su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, prevencijos ir tų avarijų padarinių žmonių sveikatai bei aplinkai švelninimo taisyklės siekiant visoje Sąjungoje nuosekliai ir veiksmingai užtikrinti aukštą apsaugos lygį.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma objektams, kuriuose pavojingų cheminių medžiagų yra tiek, kiek nurodyta I priedo 1 ir 2 dalyse, arba daugiau.

2. Ši direktyva netaikoma:
- a) kariniams objektams, įrenginiams ar sandėliavimo įrenginiams;
 - b) jonizuojančios spinduliuotės keliamam pavojui;
 - c) pavojingų medžiagų vežimui keliais, geležinkeliu, vidaus vandenų keliais, jūra ir oru ir tarpiniam laikinam jų sandėliavimui už šia direktyva reglamentuojamų objektų ribų, įskaitant pakrovimą ir iškrovimą, perkėlimą į kitas transporto priemones ar iš jų dokuose, prieplaukose ir manevrinėse stotyse;
 - (d) pavojingų medžiagų transportavimui vamzdynais, įskaitant siurbines, už šia direktyva reglamentuojamų objektų ribų;
 - e) mineralų eksploatavimui (žvalgybai, gavybai ir perdirbimui) kasyklose, karjeruose ar grėžiniuose, išskyrus dujų saugojimą požeminiuose gamtiniuose sluoksniuose ir nebenaudojamose kasyklose, taip pat cheminio ir šiluminio perdirbimo operacijas ir su jomis susijusį sandėliavimą naudojant pavojingas medžiagas, kaip apibrėžta I priede;
 - f) mineralų, įskaitant angliavandenilių, žvalgybai jūroje ir eksploatavimui;
 - g) atliekų sąvartynams, įskaitant požeminį atliekų saugojimą, išskyrus gamybos atliekų šalinimo įrenginius, įskaitant atliekų baseinus ar tvenkinius, kuriuose yra pavojingų cheminių medžiagų, kaip apibrėžta I priede, ypač naudojamų kartu su cheminiu arba šiluminiu mineralų perdirbimu;
 - h) I priedo 3 dalyje išvardytoms cheminėms medžiagoms.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

1. objektas - visa veiklos vykdytojo valdoma teritorija, kurioje viename ar keliuose įrenginiuose, įskaitant įprastą ar susijusią infrastruktūrą ar veiklą, yra pavojingų cheminių medžiagų, kurioms taikoma ši direktyva;
2. žemesnės pakopos objektas – objektas, kuriame pavojingų cheminių medžiagų yra tiek, kiek nurodyta I priedo 1 dalies antroje skiltyje ir I priedo 2 dalies antroje skiltyje, arba daugiau, tačiau mažiau nei nurodyta I priedo 1 dalies trečioje skiltyje ir I priedo 2 dalies trečioje skiltyje;
3. aukštesnės pakopos objektas – objektas, kuriame pavojingų cheminių medžiagų yra tiek, kiek nurodyta I priedo 1 dalies trečioje skiltyje ir I priedo 2 dalies trečioje skiltyje, arba daugiau;
4. naujas objektas – naujai pastatytas arba dar nepradėtas eksploatuoti objektas;
5. esamas objektas – objektas, kuriam taikyta Direktyva 96/82/EB;

6. paskesnis objektas – objektas, kuris veikė prieš šios direktyvos įsigaliojimą, tačiau anksčiau jam Direktyva 96/82/EB nebuvo taikoma, todėl jis patenka į šios direktyvos taikymo sritį;
7. įrenginys – objekte, įskaitant po žeme, esantis techninis įrenginys, kuriame gaminamos, naudojamos, tvarkomos arba sandėliuojamos pavojingos cheminės medžiagos ir kuris apima visą įrangą, struktūras, vamzdinius, mašinas, įrankius, privačias geležinkelio atšakas, dokus, įrenginius aptarnaujančias krovos krantines, dambas, sandėlius ir kitas panašias sausumoje ar vandenyje esančias struktūras, būtinas įrenginio veiklai;
8. veiklos vykdytojas - bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris eksploatuoja arba valdo objektą ar įrenginį arba, jei tai numatyta nacionalinės teisės aktais, kuriam yra suteikti ekonominiai įgaliojimai spręsti objekto arba įrenginio veikimo techninius klausimus;
9. pavojinga cheminė medžiaga - I priedo 1 arba 2 dalyje nurodyta cheminė medžiaga arba mišinys žaliavos, produkto, šalutinio produkto, liekanų ar tarpinio produkto pavidalu, įskaitant chemines medžiagas, kurių, kaip pagrįstai galima manyti, gali susidaryti avarijos atveju;
10. mišinys – dviejų ar daugiau cheminių medžiagų mišinys ar tirpalas;
11. pavojingų cheminių medžiagų buvimas – pavojingų cheminių medžiagų, kurių iš tikrųjų yra arba manoma, kad gali būti objekte, arba pavojingų cheminių medžiagų, kurių, kaip manoma, gali susidaryti, jei pramoninis cheminis procesas taptų nebevaldomas, kiekis, atitinkantis arba viršijantis I priedo 1 ir 2 dalyje nustatytas ribas;
12. didelė avarija – įvykis, kaip antai didelio masto išlakos, gaisras ar sproginimas, kuris eksploatuojant objektą, kuriam taikoma ši direktyva, atsitinka nenumatytai, dėl kurio kyla didelis tiesioginis ar uždelstas pavojus žmonių sveikatai, turtui ar aplinkai objekte arba už jo ribų ir kuris yra susijęs su viena ar keliomis pavojingomis cheminėmis medžiagomis;
13. pavojus – pavojingos cheminės medžiagos savybė arba fizinė situacija, galinti padaryti žalos žmonių sveikatai arba aplinkai;
14. rizika – tikimybė, kad per tam tikrą laiką arba tam tikromis aplinkybėmis pasireikš tam tikras konkretus poveikis;
15. sandėliavimas - tam tikro pavojingų cheminių medžiagų kiekio laikymas sandėlyje, saugojimas ar jų atsargų laikymas;
16. visuomenė – vienas arba daugiau fizinių ar juridinių asmenų ir pagal nacionalinės teisės aktus ar praktiką jų asociacijos, organizacijos ar grupės;
17. suinteresuota visuomenė - visuomenės dalis, kuri yra paveikta ar gali būti paveikta arba kuri domisi sprendimo priėmimu ar bet koku kitu klausimu, kuriam taikoma 14 straipsnio 1 dalis, įskaitant nevyriausybinės organizacijas, propaguojančias aplinkos apsaugą ir atitinkančias taikomus nacionalinės teisės reikalavimus;

18. patikrinimas – visi veiksmai (įskaitant patikrinimus vietoje, vidaus priemonių, sistemų ir ataskaitų, taip pat tolesnės veiklos dokumentų patikras ir, jei reikia, pakartotines patikras), atliekami kompetentingos institucijos arba jos vardu, siekiant tikrinti ir skatinti objektų atitikti šios direktyvos reikalavimams.

4 straipsnis

Nukrypti leidžianti nuostata ir apsaugos sąlyga

1. Jei remiantis šio straipsnio 4 dalyje nurodytais kriterijais įrodoma, kad tam tikros cheminės medžiagos, nurodytos I priedo 1 arba 2 dalyje, negali sukelti didelės avarijos pavojaus, visų pirma dėl savo fizinės formos, savybių, klasifikacijos, koncentracijos ar standartinės pakuotės, Komisija gali deleguotais teisės aktais pagal 24 straipsnį tas chemines medžiagas įrašyti į I priedo 3 dalį.
2. Jei valstybė narė mano, kad I priedo 1 arba 2 dalyje nurodyta pavojinga cheminė medžiaga nekelia didelės avarijos pavojaus ir gali atitikti įrašymo į I priedo 3 dalį pagal šio straipsnio 1 dalį kriterijus, ji apie tai praneša Komisijai.

Apie tokius pranešimus Komisija informuoja 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą forumą.

3. Jei remiantis šio straipsnio 4 dalyje nurodytais kriterijais kompetentingai institucijai priimtinu būdu patvirtinama, kad konkrečios I priedo 1 arba 2 dalyje nurodytos cheminės medžiagos, esančios konkrečiame objekte arba jo dalyje, negali sukelti didelės avarijos pavojaus atsižvelgiant į konkrečias tam objektui būdingas sąlygas, kaip antai pakuotės pobūdis, cheminės medžiagos laikymo būdas arba jos laikymo vieta ar kiekis, kompetentingos institucijos valstybė narė gali nuspręsti tam įrenginiui netaikyti šios direktyvos 7-19 straipsniuose nustatytų reikalavimų.

Pirmoje pastraipoje nurodytais atvejais atitinkama valstybė narė pateikia Komisijai tokių objektų sąrašą, įskaitant atitinkamų pavojingų medžiagų inventorinį aprašą. Atitinkama valstybė narė nurodo netaikymo priežastis.

Šios dalies antroje pastraipoje nurodytus sąrašus Komisija kasmet perduoda 17 straipsnio 2 dalyje nurodytam forumui susipažinti.

4. Iki 2013 m. birželio 30 d. Komisija priima deleguotus teisės aktus pagal 24 straipsnį, kuriuose ji nustato kriterijus, naudotinus taikant šio straipsnio 1-3 dalis, ir VII priedo dalinio keitimo kriterijus.
5. Jei valstybė narė mano, kad į I priedo 1 arba 2 dalį neįtraukta pavojinga cheminė medžiaga kelia didelės avarijos pavojų, ji gali imtis atitinkamų veiksmų ir apie tai pranešti Komisijai.

Apie pranešimus pagal šios dalies pirmą pastraipą Komisija informuoja 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą forumą.

Jei taikytina, Komisija gali pirmoje pastraipoje nurodytas chemines medžiagas deleguotais teisės aktais pagal 24 straipsnį įtraukti į I priedo 1 arba 2 dalį.

5 straipsnis

Bendri veiklos vykdytojo įpareigojimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas būtų įpareigotas imtis visų būtinų priemonių, kad būtų išvengta didelių avarijų ir sušvelninti jų padariniai žmonių sveikatai ir aplinkai.
2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas būtų įpareigotas 17 straipsnyje nurodytai kompetentingai institucijai (toliau - kompetentinga institucija), bet kuriuo metu, visų pirma 19 straipsnyje nurodytų patikrinimų ir kontrolės tikslais, įrodyti, kad jis ėmėsi visų šioje direktyvoje nurodytų būtinų priemonių.

6 straipsnis

Pranešimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad veiklos vykdytojas kompetentingai institucijai nusiųstų pranešimą su tokia informacija:
 - a) veiklos vykdytojo vardas ir pavardė arba pavadinimas ir visas atitinkamo objekto adresas;
 - b) veiklos vykdytojo buveinės registracijos vieta, nurodant jos visą adresą;
 - c) už objektą atsakingo asmens (jei tai ne tas pats asmuo, kuris nurodytas a punkte) pavardė arba pareigos;
 - d) informacija, reikalinga pavojingoms cheminėms medžiagoms ar jų kategorijai identifikuoti;
 - e) atitinkamos pavojingos cheminės medžiagos ar medžiagų kiekis ir fizinis būvis;
 - f) įrenginyje ar sandėlyje vykdoma arba numatoma vykdyti veikla;
 - g) informacija apie artimiausią objekto aplinką, elementus, kurie galėtų sukelti didelę avariją arba padidinti jos padarinius, įskaitant informaciją apie kaimynystėje esančius objektus ir apie tai, ar jiems taikoma ši direktyva, taip pat informacija apie kitas vietas, teritorijas ir statomus objektus, dėl kurių galėtų padidėti didelės avarijos ar grandininės reakcijos rizika ar padariniai.
2. Pranešimas kompetentingai institucijai siunčiamas:
 - a) naujų objektų atveju - per priimtina laiką iki statybos arba eksploatacijos pradžios,
 - b) esamų objektų atveju - per vienus metus nuo datos, nustatytos 28 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje,

- c) paskesnių objektų atveju – per vienus metus nuo datos, kurią objektui pradedama taikyti ši direktyva.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos esamų objektų veiklos vykdytojams, jei jie kompetentingai institucijai jau nusiuntė pranešimą pagal nacionalinės teisės reikalavimus iki datos, nurodytos 28 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, ir jei tame pranešime nurodyta informacija atitinka šio straipsnio 1 dalies reikalavimus ir nepasikeitė.
4. Veiklos vykdytojas nedelsdamas informuoja kompetentingą instituciją apie tokius įvykius:
- a) reikšmingą pavojingos cheminės medžiagos, nurodytos pagal 1 dalį veiklos vykdytojo pateiktame pranešime, kiekio padidėjimą arba reikšmingą jos pobūdžio arba fizinio būvio pasikeitimą, arba bet kokį procesą, kuriam ji naudojama, pokytį,
 - b) objekto arba įrenginio keitimą, kuris gali turėti didelės įtakos didelių avarijų pavojui,
 - c) įrenginio uždarymą visam laikui.
5. Nepažeisdamas 4 dalies nuostatų, veiklos vykdytojas periodiškai bent kas penkerius metus peržiūri ir prireikus atnaujina pranešimą. Veiklos vykdytojas atnaujintą pranešimą kompetentingai institucijai išsiunčia nedelsdamas.

7 straipsnis

Didelių avarijų prevencijos politika

1. Valstybės narės reikalauja, kad veiklos vykdytojas parengtų dokumentą, kuriame būtų išdėstoma didelių avarijų prevencijos politika (toliau - DAPP) ir užtikrintų, kad ji būtų tinkamai įgyvendinama. DAPP sudaroma raštu. Ja siekiama garantuoti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį. Minėta politika yra proporcinga didelių avarijų pavojui. Joje nurodomi bendri veiklos vykdytojo tikslai bei veikimo principai ir vadovybės vaidmuo bei atsakomybė, taip pat sukuriama saugos kultūra, susijusi su didelių avarijų pavojaus kontrole.
2. DAPP siunčiama kompetentingai institucijai:
- a) naujų objektų atveju - per priimtina laiką iki statybos arba eksploatacijos pradžios;
 - b) esamų objektų atveju - per vienus metus nuo datos, nustatytos 28 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje;
 - c) paskesnių objektų atveju – per vienus metus nuo datos, kurią objektui pradedama taikyti ši direktyva.
3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys netaikomos esamų objektų veiklos vykdytojams, jei jie kompetentingai institucijai jau nusiuntė DAPP dokumentą pagal nacionalinės teisės

reikalavimus iki datos, nurodytos 28 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, ir jei tame dokumente nurodyta informacija atitinka šio straipsnio 1 dalies reikalavimus ir nepasikeitė.

4. Veiklos vykdytojas periodiškai bent kas penkerius metus peržiūri ir prireikus atnaujina DAPP. Veiklos vykdytojas atnaujintą DAPP kompetentingai institucijai išsiunčia nedelsdamas.

8 straipsnis

Grandininė reakcija

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija, naudodamasi iš veiklos vykdytojų pagal 6 ir 9 straipsnius gauta informacija arba pagal 19 straipsnį atliekamais tikrinimais, nustatytų žemesnės ir aukštesnės pakopos objektus ar jų grupes, kuriuose didelių avarijų tikimybė, galimybė ir padariniai gali padidėti dėl objektų vietos, artumo vienas kito atžvilgiu ir laikomų pavojingų medžiagų.
2. Valstybės narės užtikrina, kad pagal 1 dalį nustatytų objektų veiklos vykdytojais
 - a) tinkamai keistūsi reikiama informacija, kad tų objektų DAPP, saugos valdymo sistemose, saugos ataskaitose ir vidaus avariniuose planuose būtų atsižvelgta į viso pavojaus pobūdį ir mastą;
 - b) bendradarbiautų ir informuotų visuomenę bei kaimyninius objektus, kuriems ši direktyva netaikoma, taip pat teiktų informaciją institucijai, atsakingai už išorės avarinių planų rengimą.

9 straipsnis

Saugos ataskaita

1. Valstybės narės reikalauja, kad aukštesnės pakopos objekto veiklos vykdytojais parengtų saugos ataskaitą, kurioje būtų
 - a) įrodyta, kad DAPP ir jai įgyvendinti skirta saugos valdymo sistema veikia pagal III priede nurodytą informaciją;
 - b) įrodyta, kad yra nustatyti galimi didelių avarijų pavojai ir galimi didelių avarijų scenarijai ir kad imtasi būtinų priemonių siekiant išvengti tokių avarijų ir sušvelninti jų padarinius žmonių sveikatai ir aplinkai;
 - c) įrodyta, kad projektuojant, statant, eksploatuojant, prižiūrint visus įrenginius, sandėlius, įrangą ir visą su jos eksploatavimu susijusią infrastruktūrą, kurie susiję su didelių avarijų objekte pavojumi, buvo deramai laikomasi saugos ir patikimumo principo;
 - d) įrodyta, kad vidaus avariniai planai yra parengti ir kad perduota informacija, reikalinga išorės avariniam planui parengti;

- e) kompetentingoms institucijoms suteikta pakankamai informacijos, kad šios galėtų priimti sprendimus dėl naujos veiklos ar statybų aplink esamus objektus vietos.
2. Saugos ataskaitoje pateikiama bent II priede išvardyti duomenys ir informacija. Joje turi būti nurodytos organizacijos, dalyvavusios rengiant ataskaitą. Joje taip pat pateikiamas atnaujintas objekte esančių pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas.
3. Saugos ataskaita siunčiama kompetentingai institucijai:
- a) naujų objektų atveju - per priimtina laiką iki statybos arba eksploatacijos pradžios;
- b) esamų objektų atveju - per vienus metus nuo datos, nustatytos 28 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje;
- c) paskesnių objektų atveju – per dvejus metus nuo datos, kurią objektui pradedama taikyti ši direktyva.
4. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalys netaikomos esamų objektų veiklos vykdytojams, jei jie kompetentingai institucijai jau nusiuntė saugos ataskaitą pagal nacionalinės teisės reikalavimus iki datos, nurodytos 28 straipsnio 1 dalyje, ir jei toje ataskaitoje nurodyta informacija atitinka šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytą ir nepasikeitė.
5. Veiklos vykdytojas periodiškai bent kas penkerius metus peržiūri ir prireikus atnaujina saugos ataskaitą.
- Veiklos vykdytojas peržiūri, o prireikus atnaujina saugos ataskaitą savo paties iniciatyva arba kompetentingai institucijai pareikalavus, kai tai svarbu atsižvelgiant į naujus faktus arba naujas technologines žinias saugos srityje, įskaitant žinias, gautas išnagrinėjus avarijas arba, kiek mamona, vos neįvykusias avarijas ir žinias, susijusias su pavojų vertinimu.
- Veiklos vykdytojas atnaujintą saugos ataskaitą kompetentingai institucijai išsiunčia nedelsdamas.
6. Prieš tai, kai veiklos vykdytojas pradeda statybas ar eksploataciją, arba 3 dalies b ir c punktuose arba 5 dalyje nurodytais atvejais kompetentinga institucija per priimtina laikotarpį nuo ataskaitos gavimo:
- a) veiklos vykdytojui praneša saugos ataskaitos analizės išvadas
- b) uždraudžia pradėti arba tęsti atitinkamo objekto eksploataciją pagal 18 straipsnį.
7. Valstybės narės gali reikalauti, kad žemesnės pakopos objektuose DAPP būtų diegiama saugos valdymo sistema, atitinkanti didelės avarijos pavojų ir objekto organizacijos arba jame vykdomos veiklos sudėtingumą.

10 straipsnis

Įrenginio, objekto ar sandėlio modifikavimas

Įrenginio, objekto, sandėlio arba pavojingų cheminių medžiagų proceso, jų pobūdžio ar kiekio pakeitimo, galinčio turėti didelės įtakos didelių avarių pavojui, atveju valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojas:

- a) peržiūrėtų ir prireikus pakeistų DAPP;
- b) peržiūrėtų ir prireikus pakeistų saugos ataskaitą ir saugos valdymo sistemas bei procedūras, nurodytas 9 straipsnyje, ir, prieš pradėdamas minėtą modifikavimą, informuotų kompetentingą instituciją apie pakeitimo detales.

11 straipsnis

Avariniai planai

1. Valstybės narės užtikrina, kad aukštesnės pakopos objektų atveju
 - a) veiklos vykdytojas sudarytų vidaus avarinį planą, kuriame būtų numatytos priemonės, kurių reikia imtis objekte;
 - b) veiklos vykdytojas kompetentingoms institucijoms pateiktų būtiną informaciją, kad jos galėtų sudaryti išorės avarinius planus;
 - c) tuo tikslu valstybės narės paskirtos institucijos per vienus metus nuo veiklos vykdytojo pagal b punktą pateiktos informacijos gavimo sudarytų išorės avarinį planą, kuriame numatytų priemonės, kurių reikia imtis už objekto ribų.
2. 1 dalies a ir b punktuose nustatytus įpareigojimus veiklos vykdytojas įvykdo:
 - a) naujų objektų atveju – prieš eksploatacijos pradžią;
 - b) esamų objektų atveju – per vienus metus nuo 28 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytos datos, nebent tą dieną jau yra pagal nacionalinės teisės reikalavimus sudarytas vidaus avarinis planas ir jame nurodyta informacija atitinka šio straipsnio reikalavimus ir nėra pasikeitusi.
 - c) paskesnių objektų atveju – per vienus metus nuo datos, kurią objektui pradedama taikyti ši direktyva.
3. Avariniai planai sudaromi siekiant:
 - a) suvaldyti įvykį ir jį kontroliuoti siekiant kuo labiau sumažinti jo poveikį ir žalą žmonių sveikatai, aplinkai ir turtui,
 - b) įgyvendinti priemones, būtinas žmonių sveikatai ir aplinkai apsaugoti nuo didelių avarių padarinių,

- c) pranešti visuomenei, atitinkamoms tarnyboms ir susijusioms vietos valdžios institucijoms būtiną informaciją,
- d) numatyti, kad po didelės avarijos būtų išvalyta aplinka ir atstatyta jos būklė.

Avariniuose planuose pateikiama IV priede nurodyta informacija.

- 4. Nepažeisdamos kompetentingų institucijų įpareigojimų, valstybės narės užtikrina, kad rengiant šioje direktyvoje numatytus vidaus avarinius planus būtų tariamasi su objekte dirbančiu personalu, įskaitant atitinkamus ilgalaikius subrangovų darbuotojus, o rengiant ar atnaujinant išorės avarinius planus – su visuomene. Valstybės narės užtikrina, kad su visuomene būtų konsultuojamasi pagal 14 straipsnį.
- 5. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai ir paskirtos institucijos ne rečiau kaip kas trejus metus peržiūrėtų, išbandytų ir prireikus atnaujintų atitinkamai vidaus ir išorės avarinius planus. Peržiūrint planus būtina atkreipti dėmesį į atitinkamuose objektuose ar atitinkamose avarinėse tarnybose įvykusius pokyčius, naujas technikos žinias ir žinias, susijusias su reagavimu į dideles avarijas.

Rengdamos išorės avarinius planus valstybės narės atsižvelgia į poreikį palengvinti aktyvesnį bendradarbiavimą teikiant civilinės saugos pagalbą didelių avarių atveju.

- 6. Valstybės narės užtikrina, kad įvykus didelei avarijai (arba nekontroliuojamam įvykiui, jei, atsižvelgiant į jo pobūdį, galima pagrįstai manyti, kad po to kils didelė avarija) veiklos vykdytojas, o prireikus – ir tuo tikslu paskirta kompetentinga institucija nedelsdami pradėtų vykdyti avarinius planus.
- 7. Kompetentinga institucija, atsižvelgdama į saugos ataskaitoje pateiktą informaciją, gali nuspręsti, kad 1 dalies reikalavimas sudaryti išorės avarinį planą yra netaikytinas.

Kompetentinga institucija nurodo savo sprendimo priežastis.

12 straipsnis

Žemėtvarka

- 1. Valstybės narės užtikrina, kad jų žemėtvarkos arba kitoje atitinkamoje politikoje būtų atsižvelgiama į didelių avarių prevencijos ir tokių avarių padarinių žmonių sveikatai ir aplinkai švelninimo uždavinius. Įgyvendindamos šiuos uždavinius jos kontroliuoja:
 - a) naujų objektų vietos parinkimą,
 - b) esamų objektų pakeitimus, kuriems taikomas 10 straipsnis;
 - c) naujas statybas, įskaitant transporto jungčių, visuomenės dažnai lankomų vietų ir gyvenamųjų rajonų netoli esamų objektų statybas, jei dėl jų vietos ar statybos darbų gali padidėti didelės avarijos rizika arba padariniai.
- 2. Valstybės narės užtikrina, kad jų žemėtvarkos ar kitoje atitinkamoje politikoje ir tos politikos įgyvendinimo tvarkoje ilguoju laikotarpiu būtų atsižvelgiama į poreikį:

- a) išlaikyti tinkamą saugų atstumą tarp objektų, kuriems taikoma ši direktyva, ir gyvenamųjų rajonų, visuomeninės paskirties pastatų ir erdvių, didelių transporto kelių, kiek įmanoma, ir poilsio zonų;
 - b) apsaugoti ypač jautrias ar svarbias gamtos vietas, esančias netoli objektų, kuriems taikoma ši direktyva, nustatant tinkamą saugų atstumą ar kitomis tinkamomis priemonėmis;
 - c) esamų objektų atveju imtis papildomų techninių priemonių pagal 5 straipsnį siekiant nepadidinti rizikos žmonių sveikatai ir aplinkai.
3. Valstybės narės užtikrina, kad visos kompetentingos institucijos ir planavimo institucijos, atsakingos už šios srities sprendimus, sukurtų tinkamą konsultacijų tvarką, kad būtų lengviau įgyvendinti 1 dalyje nustatytą politiką. Konsultacijų tvarkos tikslas - užtikrinti, kad veiklos vykdytojai teiktų pakankamai informacijos apie objekto keliamą riziką ir kad priimant sprendimus kiekvienu konkrečiu atveju ar bendra tvarka būtų teikiamos techninės rekomendacijos dėl tos rizikos.

Valstybės narės užtikrina, kad žemesnės pakopos objektų veiklos vykdytojai kompetentingai institucijai paprašius pateiktų pakankamai žemėtvarkos reikmėms būtinos informacijos apie objekto keliamą riziką.

4. 1, 2 ir 3 dalių reikalavimai taikomi nepažeidžiant Tarybos direktyvos 85/337/EEB¹² ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/42/EB¹³ nuostatų. Kai tinkama ir įmanoma, valstybės narės nustato koordinuotą arba jungtinę tvarką, pagal kurią būtų įvykdomi šio straipsnio ir kitų direktyvų reikalavimai, inter alia, siekiant išvengti vertinimo ar konsultacijų dubliavimo.

13 straipsnis

Visuomenei teikiama informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad V priede nurodyta informacija būtų nuolat prieinama visuomenei, taip pat ir elektronine forma. Informacija bent kartą per metus peržiūrima ir prireikus atnaujinama.
2. Aukštesnės pakopos objektų atveju valstybės narės taip pat užtikrina, kad
 - a) visiems asmenims, kuriuos gali paveikti didelė avarija, reguliariai tinkamiausiu būdu ir be atskiro prašymo būtų pateikiama informacija apie saugos priemones ir apie tai, kaip reikia elgtis įvykus avarijai;
 - b) saugos ataskaita pagal 21 straipsnio 3 dalį pateikiama visuomenei, kai ji to paprašo; kai taikoma 21 straipsnio 3 dalis, pateikiama iš dalies pakeista ataskaita, t. y. netechninio pobūdžio jos santrauka, kurioje nurodoma bent bendro pobūdžio informacija apie didelės avarijos pavojus, galimą avarijos poveikį ir tai, kaip reikia elgtis įvykus avarijai;

¹² OL L 175, 1985 7 5, p. 40.

¹³ OL L 197, 2001 7 21, p. 30.

- c) pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas pagal 21 straipsnio 3 dalį suinteresuotiems visuomenės atstovams pateikiamas, kai ji to paprašo;

Informacija, pateiktina pagal šios dalies a punktą, apima bent V priede nurodytą informaciją. Ta informacija taip pat pateikiama visiems visuomeninės paskirties objektams, kaip antai mokykloms ir ligoninėms, o objektų, kuriems taikomas 8 straipsnis, atveju informuojami ir visi kaimyniniai objektai. Valstybės narės užtikrina, kad informacija būtų teikiama ir kad ji būtų periodiškai peržiūrima ir atnaujinama bent kas penkerius metus.

3. 2 dalies a, b ir c punktuose nurodyti prašymai susipažinti su informacija tvarkomi pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/4/EB¹⁴ 3 ir 5 straipsnius.
4. Jei viename iš 9 straipsnyje nurodytų objektų gali įvykti didelė avarija, kurios padariniai būtų juntami už atitinkamos valstybės narės ribų, valstybės narės pateikia pakankamai informacijos galinčioms nukentėti valstybėms narėms, kad atitinkamas 11, 12 ir šio straipsnių nuostatas galėtų taikyti valstybės narės, kurios gali nukentėti.
5. Jei valstybė narė nusprendžia, kad netoli kitos valstybės narės teritorijos esančiame objekte didelė avarija, kurios padariniai būtų juntami kitoje valstybėje narėje, įvykti negali ir kad todėl 11 straipsnio 6 dalies taikymo tikslais nebūtina sudaryti išorės avarinio plano pagal 11 straipsnio 1 dalį, ji apie tai informuoja kitą valstybę narę.
6. Šis straipsnis taikomas laikantis 21 straipsnio nuostatų.

14 straipsnis

Konsultacijos su visuomene ir jos dalyvavimas priimant sprendimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad visuomenė galėtų pareikšti savo nuomonę dėl:
 - a) naujų objektų planavimo pagal 12 straipsnį;
 - b) esamų objektų pakeitimų pagal 10 straipsnį, jei šioje direktyvoje nustatyta, kad atliekant tokius pakeitimus taikomi tokie patys įpareigojimai kaip planuojant naują objektą;
 - c) naujų statybų netoli esamų objektų pagal 12 straipsnį, jei dėl parinktos vietos ar statybos darbų gali padidėti didelės avarijos rizika arba padariniai;
 - d) išorės avarinių planų pagal 11 straipsnio 1 dalies c punktą.
2. Ankstyvame sprendimo priėmimo etape arba vėliausiai tada, kai tik galima pagrįstai suteikti informaciją, visuomenė informuojama pateikiant viešus pranešimus arba kitomis tinkamomis priemonėmis, įskaitant elektroninę žiniasklaidą, apie:
 - a) 1 dalyje išvardytus klausimus;

¹⁴ OL L 41, 2003 2 14, p. 26.

- b) jei taikytina, tai, kad prieš priimant sprendimą bus atliekamas nacionalinis ar tarpvalstybinis poveikio aplinkai vertinimas arba bus konsultuojamasi su valstybėmis narėmis pagal 13 straipsnio 4 dalį;
 - c) kompetentingos institucijos, atsakingos už sprendimo priėmimą, institucijos, iš kurios galima gauti atitinkamos informacijos, ir institucijos, kuriai galima pateikti pastabas ar klausimus, kontaktinius duomenis, taip pat pastabų ar klausimų pateikimo terminus;
 - d) galimų sprendimų pobūdį arba sprendimo projektą, jei jis yra;
 - e) susijusios informacijos pateikimo laiką ir vietą ar priemones;
 - g) išsamią informaciją apie visuomenės dalyvavimo ir konsultacijų su ja pagal 5 punktą priemones.
3. Valstybės narės užtikrina, kad per tinkamą laikotarpį suinteresuotai visuomenei būtų pateikta:
- a) pagal nacionalinės teisės aktus – svarbiausios ataskaitos ir patarimai, pateikti kompetentingai institucijai ar institucijoms tuo metu, kai suinteresuoti visuomenės atstovai buvo informuoti pagal 2 dalį;
 - b) pagal Direktyvos 2003/4/EB nuostatas – kita informacija negu nurodyta 2 dalyje, kuri yra svarbi priimant atitinkamą sprendimą ir kuri tampa prieinama tik informavus suinteresuotus visuomenės atstovus pagal 2 dalį.
4. Valstybės narės užtikrina, kad prieš priimant sprendimą suinteresuoti visuomenės atstovai turėtų teisę išreikšti savo pastabas ir nuomonę kompetentingai institucijai ir kad į konsultacijų, surengtų pagal 1 dalį, rezultatus būtų deramai atsižvelgta priimant sprendimą.
5. Išsamią visuomenės informavimo ir konsultacijų su suinteresuotais visuomenės atstovais tvarką nustato valstybės narės.
- Atskiriems etapams turi būti nustatyti priimtini laikotarpiai, kad būtų pakankamai laiko informuoti visuomenę, taip pat suinteresuotiems visuomenės atstovams pasirengti ir veiksmingai dalyvauti priimant sprendimus aplinkos klausimais pagal šio straipsnio nuostatas.
6. Valstybės narės užtikrina, kad priėmusios atitinkamus sprendimus kompetentingos institucijos visuomenei pateiktų:
- a) sprendimo ir visų tolesnių jo atnaujinimų turinį ir priežastis, kuriomis jis pagrįstas;
 - b) prieš priimant sprendimą surengtų konsultacijų rezultatus ir paaiškinimą, kaip į juos atsižvelgta priimant tą sprendimą.

15 straipsnis

Įvykus didelei avarijai veiklos vykdytojo pateiktina informacija

1. Valstybės narės užtikrina, kad įvykus didelei avarijai veiklos vykdytojas kuo skubiau ir tinkamiausiu būdu:
 - a) apie tai informuotų kompetentingas institucijas;
 - b) kuo greičiau jas informuotų apie:
 - i) avarijos aplinkybes;
 - ii) susijusias pavojingas chemines medžiagas;
 - iii) turimus duomenis, pagal kuriuos galima įvertinti avarijos poveikį žmonių sveikatai ir aplinkai;
 - iv) avarines priemones, kurių imtasi;
 - c) informuotų jas apie numatomus veiksmus, kuriais:
 - i) siekiama sušvelninti vidutinės trukmės ir ilgalaikius avarijos padarinius;
 - ii) siekiama neleisti tokiai avarijai pasikartoti;
 - d) atnaujinti jau suteiktą informaciją, jei toliau tiriant avariją nustatoma papildomų faktų, dėl kurių tenka keisti ankstesnę informaciją ar padarytas išvadas.
2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentinga institucija:
 - a) užtikrintų, kad būtų imamasi visų reikiamų skubių, vidutinės trukmės ir ilgalaikių priemonių;
 - b) atlikdamos patikrinimus, tyrimus ar kitomis tinkamomis priemonėmis surinktų informaciją, reikalingą siekiant išsamiai išnagrinėti avarijos techninius, organizacinius ir valdymo aspektus;
 - c) imtųsi atitinkamų veiksmų užtikrinti, kad veiklos vykdytojas imtųsi visų reikiamų padarinių likvidavimo priemonių; taip pat
 - d) teiktų rekomendacijas apie ateityje taikytinas prevencines priemones.

16 straipsnis

Įvykus didelei avarijai valstybių narių pateiktina informacija

1. Siekiant išvengti didelių avarių ir sušvelninti jų padarinius, valstybės narės, kai tik įmanoma, informuoja Komisiją apie jų teritorijoje įvykusias dideles avarijas, atitinkančias VI priede nustatytus kriterijus. Pateikiami šie duomenys:

- a) valstybės narės pavadinimas, už ataskaitą atsakingos kompetentingos institucijos pavadinimas ir adresas;
 - b) didelės avarijos data, laikas ir vieta, veiklos vykdytojo visas pavadinimas ir objekto, kuriame įvyko avarija, adresas;
 - c) trumpas avarijos aplinkybių aprašymas, nurodant susijusias pavojingas chemines medžiagas, ir tiesioginis poveikis žmonių sveikatai bei aplinkai;
 - d) trumpas taikytų avarinių priemonių ir neatidėliotinių atsargumo priemonių, būtinų siekiant, kad avarija nepasikartotų, aprašymas.
2. Kai tik įmanoma, bet ne vėliau kaip per vienus metus po įvykusios avarijos valstybės narės, naudodamosi 20 straipsnio 5 dalyje nurodyta duomenų baze, pateikia Komisijai savo analizės rezultatus ir rekomendacijas.
- Valstybės narės gali atidėti informacijos teikimą pagal pirmą pastraipą tik jei reikia sulaukti kol bus baigti procesiniai veiksmai, kuriems toks informacijos pateikimas gali turėti įtakos.
3. Komisija, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, nustato ataskaitos formą. Ta ataskaitos forma valstybės narės naudojami teikdamos 1 ir 2 dalyse nurodytą informaciją.
4. Valstybės narės Komisijai praneša bet kurios institucijos, galinčios turėti svarbios informacijos apie dideles avarijas ir konsultuoti kitų valstybių narių kompetentingas institucijas, turinčias išsikišti tokių avarių atveju, pavadinimą ir adresą.

17 straipsnis

Kompetentinga institucija

1. Nedarydamos poveikio veiklos vykdytojo vykdomoms pareigoms, valstybės narės įkuria ar paskiria kompetentingą instituciją ar institucijas, atsakingas už šioje direktyvoje nustatytų įpareigojimų vykdymą, ir, jei reikia, įstaigas, kurios padėtų kompetentingai institucijai ar institucijoms techniniais klausimais. Valstybės narės, kurios įkuria arba paskiria daugiau kaip vieną kompetentingą instituciją, vieną iš jų paskiria atsakinga už įpareigojimų vykdymo koordinavimą.
2. Komisija reguliariai rengia valstybių narių kompetentingų institucijų atstovų forumo susitikimus. Kompetentingos institucijos ir Komisija bendradarbiauja vykdydamos veiklą, kuria siekiama palengvinti šios direktyvos įgyvendinimą.
3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos priimtų pagal kitus Sąjungos teisės aktus veiklos vykdytojų pateikiamą lygiavertę informaciją, kuri atitinka bet kuriuos šios direktyvos reikalavimus. Tokiais atvejais kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų laikomasi šios direktyvos reikalavimų.

18 straipsnis

Draudimas eksploatuoti

1. Valstybės narės uždraudžia eksploatuoti ar pradėti eksploatuoti bet kokį objektą, įrenginį ar sandėlį ar bet kurią jų dalį, jei veiklos vykdytojo taikomos didelių avarių prevencijos ar švelninimo priemonės turi rimtų trūkumų.

Valstybės narės gali uždrausti eksploatuoti ar pradėti eksploatuoti bet kokį objektą, įrenginį ar sandėlį ar bet kurią jų dalį, jei veiklos vykdytojas per nurodytą laiką nėra pateikęs pranešimo, ataskaitų ar kitos direktyva reikalaujamos informacijos.

2. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojais galėtų atitinkamai institucijai, nustatytai pagal nacionalinės teisės aktus ir procedūras, apskųsti pagal 1 dalį kompetentingos institucijos įvestą draudimą.

19 straipsnis

Patikrinimai

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų patikrinimų sistemą.
2. Patikrinimai derinami pagal objekto tipą. Tokie patikrinimai nepriklauso nuo to, ar gauta saugos ataskaita ar kokia nors kita ataskaita. Tokių patikrinimų pakanka, kad būtų planingai ir sistemingai įvertintos objekte naudojamos techninės, organizacinės ar valdymo sistemos, visų pirma siekiant užtikrinti, kad:
 - a) veiklos vykdytojas galėtų įrodyti, kad vykdydamas objekte įvairią veiklą jis ėmėsi tinkamų priemonių didelėms avarijoms išvengti;
 - b) veiklos vykdytojas galėtų įrodyti, kad jis numatė tinkamas priemones didelių avarių padariniams tiek objekto teritorijoje, tiek už jos ribų sušvelninti;
 - c) pateiktos saugos ar kitos ataskaitos duomenys ir informacija tinkamai atspindi objekte susidariusias sąlygas;
 - d) visuomenei suteikta informacija pagal 13 straipsnio 1 dalį.
3. Valstybės narės užtikrina, kad visi įrenginiai būtų įtraukti į nacionalinį, regionų ar vietos patikrinimų planą ir kad tas planas būtų reguliariai peržiūrimas ir prireikus atnaujinamas.

Kiekviename tikrinimų plane pateikiama ši informacija:

- a) bendras susijusių saugos klausimų vertinimas;
- b) geografinė vietovė, kuriai taikomas patikrinimų planas;
- c) objektų ir įrenginių, kuriems taikomas patikrinimų planas, sąrašas;

- d) objektų grupių, kuriose gali įvykti grandininė reakcija, kaip numatyta 8 straipsnyje, sąrašas, atsižvelgiant į kaimyninius objektus, kuriems ši direktyva netaikoma;
 - e) objektų, su kurių eksploatavimu susijusi didelės avarijos rizika arba padariniai padidėja dėl tam tikrų išorinių rizikos arba pavojaus šaltinių, sąrašas;
 - f) planinių patikrinimų tvarka, įskaitant tokių patikrinimų programas pagal 4 dalį;
 - g) pagal 6 dalį atliekamų neplaninių patikrinimų tvarka;
 - h) skirtingų tikrinimo institucijų bendradarbiavimo nuostatos.
4. Remdamasi 3 dalyje nurodytais patikrinimų planais, kompetentinga institucija reguliariai sudaro visų objektų planinių patikrinimų programas, kuriose numatomas patikrinimų vietoje dažnumas atsižvelgiant į skirtingus objektų tipus.

Laikotarpis tarp dviejų patikrinimų vietoje, kuris nustatomas atsižvelgiant į sisteminių atitinkamų objektų didelės avarijos pavojų vertinimą, aukštesnės pakopos objektų atveju yra ne ilgesnis kaip vieneri metai, o žemesnės pakopos objektų atveju – ne ilgesnis kaip treji metai. Jei per patikrinimą nustatytas didelis šios direktyvos nuostatų pažeidimas, per šešis mėnesius atliekamas papildomas patikrinimas vietoje.

5. Sisteminis pavojų vertinimas grindžiamas bent šiais kriterijais:
- a) galimas ir realus atitinkamų objektų poveikis žmonių sveikatai ir aplinkai, atsižvelgiant į didelių avarijų pavojus, vietos aplinkos pažeidžiamumą ir avarijų riziką;
 - b) su šios direktyvos reikalavimų laikymusi susijusi reputacija;
 - c) veiklos vykdytojo dalyvavimas Sąjungos aplinkosaugos vadybos ir audito sistemoje (EMAS), kaip numatyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1221/2009¹⁵.

Tam tikrais atvejais atsižvelgiama į svarbias patikrinimų, atliekamų pagal kitus Sąjungos teisės aktus, išvadas.

6. Neplaniniai patikrinimai atliekami kuo skubiau, siekiant iširti rimtus skundus, rimtas avarijas arba vos neįvykusias avarijas, incidentus ir reikalavimų nesilaikymo faktus.
7. Per du mėnesius nuo kiekvieno patikrinimo vietoje kompetentinga institucija veiklos vykdytojui pateikia patikrinimo išvadas ir nurodo visus veiksmus, kurių jis turi imtis. Kompetentinga institucija užtikrina, kad veiklos vykdytojas visus šiuos reikiamus veiksmus įgyvendintų per priimtina laikotarpį nuo pranešimo gavimo.
8. Visais įmanomais atvejais patikrinimai koordinuojami su patikrinimais, atliekamais pagal kitus Sąjungos teisės aktus, ir tam tikrais atvejais derinami.

¹⁵ OL L 342, 2009 12 22, p. 1.

9. Valstybės narės užtikrina, kad būtų pakankamai darbuotojų, turinčių įgūdžių ir kvalifikacijos veiksmingai atlikti patikrinimus. Valstybės narės skatina kompetentingas institucijas nustatyti keitimosi patirtimi ir žinių kaupimo sistemas bei priemones, taip pat, jei taikytina, dalyvauti tokiose sistemose Sąjungos lygmeniu.
10. Valstybės narės užtikrina, kad veiklos vykdytojai kompetentingoms institucijoms suteiktų visą reikiamą pagalbą, kad šios galėtų atlikti visus reikiamus patikrinimus vietoje ir surinkti visą informaciją, kurios reikia, kad jos galėtų atlikti savo pareigas pagal šią direktyvą, visų pirma, kad kompetentinga institucija galėtų išsamiai įvertinti didelės avarijos galimybę ir nustatyti didelės avarijos galimos padidėjusios tikimybės ar galimo padarinių padidėjimo mastą, parengti išorės avarinį planą ir atsižvelgti į chemines medžiagas, kurioms reikia skirti papildomai dėmesio dėl jų fizinės formos, ypatingų sąlygų ar buvimo vietos.

20 straipsnis

Informacijos sistema ir keitimasis informacija

1. Valstybės narės ir Komisija keičiasi informacija apie įgytą patirtį, susijusią su didelių avarijų prevencija ir jų padarinių švelninimu. Tai visų pirma pasakytina apie informaciją, susijusią su šioje direktyvoje numatytų priemonių taikymu.
2. Valstybės narės užtikrina, kad V priede nurodyta informacija (arba, jei tai V priedo 2 dalyje nurodyta informacija, jos santrauka) elektronine forma būtų pateikiama Komisijai ir nuolat atnaujinama.
3. Komisija sukuria ir nuolat atnaujinama elektroninę duomenų bazę, kurioje kaupiama valstybių narių pagal 2 dalį pateikta informacija.

Glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, iki 2015 m. sausio 1 d. Komisija sukuria automatinio duomenų perdavimo sistemas ir ataskaitų teikimo formą, skirtą naudoti teikiant 2 dalyje nurodytą informaciją.

4. Kas trejus metus valstybės narės teikia Komisijai šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitas. Jos taip pat pateikia 2 dalyje nurodytos informacijos santrauką elektronine forma arba nurodo duomenų bazines, kuriose pateikiama minėta informacija.

Kas trejus metus Komisija viešai elektronine forma paskelbia bendrą tų ataskaitų santrauką.

5. Komisija sukuria duomenų bazę, kurioje visų pirma pateikiama išsami informacija apie valstybių narių teritorijose įvykusias dideles avarijas, ir leidžia valstybėms narėms ja naudotis siekdama, kad:
 - a) visoms kompetentingoms institucijoms būtų greitai perduota valstybių narių pagal 16 straipsnio 1 ir 2 dalį teikiama informacija;
 - b) kompetentingoms institucijoms būtų perduota didelių avarijų priežasčių analizė ir po avarijų padarytos išvados;

- c) kompetentingoms institucijoms būtų suteikta informacijos apie prevencines priemones;
 - d) būtų suteikta informacijos apie organizacijas, kurios gali konsultuoti ir suteikti informacijos apie dideles avarijas, jų prevenciją ir padarinių švelninimą.
6. Duomenų bazėje pateikiama bent:
- a) informacija, kurią valstybės narės teikia pagal 16 straipsnio 1 ir 2 dalis;
 - b) avarijų priežasčių analizę;
 - c) per avarijas padarytos išvados;
 - d) prevencinės priemonės, kurių būtina imtis, kad avarijos nepasikartotų.
7. 3 ir 5 dalyse nurodytas duomenų bazes Komisija skelbia viešai.

21 straipsnis

Konfidencialumas

1. Siekdamas skaidrumo valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos pagal šią direktyvą gautą informaciją suteiktų visiems fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie jos paprašo.
2. Prašymai suteikti kompetentingų institucijų pagal šią direktyvą gautą informaciją gali būti atmesti, jei susidaro Direktyvos 2003/4/EB 4 straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos.
3. Suteikti išsamiai pagal 13 straipsnio 2 dalies b ir c punktus kompetentingų institucijų gautą informaciją galima atsisakyti, kai veiklos vykdytojas paprašė neatskleisti tam tikrų saugos ataskaitos arba pavojingų cheminių medžiagų inventorinio aprašo dalių dėl Direktyvos 2003/4/EB 4 straipsnio 2 dalies b, d, e arba f punktuose numatytų priežasčių.

Kompetentinga institucija dėl tų pačių priežasčių gali nuspręsti, kad tam tikros ataskaitos arba inventorinio aprašo dalys yra neatskleistinos. Tokiais atvejais, kompetentingai institucijai pritarus, veiklos vykdytojas tai institucijai ir visuomenei pateikia pakeistą ataskaitos arba inventorinio aprašo variantą be tų dalių.

22 straipsnis

Teisė kreiptis į teismą

1. Valstybės narės užtikrina, kad suinteresuoti visuomenės atstovai galėtų pagal Direktyvos 2003/4/EB 6 straipsnį kreiptis dėl kompetentingos institucijos veiksmų arba neveikimo, susijusio su bet kokių prašymu suteikti informacijos pagal šios direktyvos 13 straipsnį arba 21 straipsnio 1 dalį, peržiūros. Valstybės narės užtikrina, kad pagal atitinkamą nacionalinę teisinę sistemą suinteresuoti visuomenės atstovai turėtų

teisę į peržiūros procedūrą teisme ar kitoje įstatymu nustatytoje nepriklausomoje ir nešališkoje institucijoje, kad užginčytų sprendimų, veiksmų arba neveikimo, susijusių su atvejais, kuriems taikomas 14 straipsnis, materialinį ar procesinį teisėtumą, jeigu jie:

- a) yra pakankamai suinteresuoti;
- b) pareiškia apie teisės pažeidimą, jei pagal valstybės narės administracinio proceso teisę tai yra būtina išankstinė sąlyga.

Valstybės narės nustato, kuriame etape sprendimai, veiksmai ar neveikimas gali būti ginčijami.

2. Kas yra pakankamas suinteresuotumas ir teisės pažeidimas nustato valstybės narės, atsižvelgdamos į tai, kad suinteresuotiems visuomenės atstovams būtina suteikti plačias galimybes kreiptis į teismą. Todėl 2 dalies a punkte laikoma, kad bet kokių nevyriausybinų organizacijų, užsiimančių aplinkos apsauga ir atitinkančių visus nacionalinės teisės aktų reikalavimus, suinteresuotumas yra pakankamas.

2 dalies b punkte laikoma, kad pirmoje pastraipoje minimos organizacijos taip pat turi teisę, kuri gali būti pažeista.

3. 2 dalimi neužkertamas kelias preliminariai peržiūrai administracinėje institucijoje ir netrukdoma taikyti reikalavimą išnaudoti administracinės peržiūros procedūras prieš imantis teisminės peržiūros procedūrų, jei toks reikalavimas numatytas nacionalinėje teisėje.
4. 1 ir 2 dalyje numatytos procedūros taikomos sąžiningai, yra nešališkos, atliekamos laiku ir ne pernelyg brangios. Prireikus numatomas įpareigojimas nepažeisti ieškovo teisių.

Valstybės narės užtikrina, kad visuomenei būtų prieinama praktinė informacija apie galimybę naudotis tomis procedūromis.

23 straipsnis

Priedų keitimas

Nepažeisdama 4 straipsnio ir siekdama I-VII priedus pritaikyti atsižvelgiant į technikos pažangą, Komisija priima deleguotuosius aktus pagal 24 straipsnį.

24 straipsnis

Delegavimas

1. Įgaliojimai priimti 4 ir 23 straipsniuose nurodytus deleguotuosius teisės aktus Komisijai suteikiami neribotam laikui.
2. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija iškart vienu metu apie jį praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

3. Įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus Komisijai suteikiami laikantis 25 ir 26 straipsniuose nustatytų sąlygų.

25 straipsnis

Įgaliojimų atšaukimas

1. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 24 straipsnyje nurodytą sprendimą delegate įgaliojimus.
2. Institucija, pradėjusi vidaus procedūrą, kad galėtų nuspręsti, ar atšaukti suteiktus įgaliojimus, stengiasi prieš priimdama galutinį sprendimą per priimtina laikotarpį informuoti kitą instituciją ir Komisiją apie tai, kurie suteikti įgaliojimai galėtų būti atšaukti, ir apie atšaukimo priežastis.
3. Sprendimu dėl atšaukimo panaikinami tame sprendime nurodyti įgaliojimai. Sprendimas įsigalioja nedelsiant arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis neturi poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui. Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

26 straipsnis

Prieštaravimai dėl deleguotųjų teisės aktų

1. Europos Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimą dėl deleguotojo akto per du mėnesius nuo pranešimo datos. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis gali būti pratęstas vienu mėnesiu.
2. Jei pasibaigus šiam laikotarpiui nei Europos Parlamentas, nei Taryba prieštaravimo dėl deleguotojo teisės akto nepareiškė, teisės aktas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja jame nurodytą dieną.

Deleguotasis aktas gali būti skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir įsigalioja dar nepasibaigus tam laikotarpiui, jeigu Europos Parlamentas ir Taryba informuoja Komisiją, kad prieštaravimo nepareiškė.
3. Jei Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimą dėl deleguotojo akto, jis neįsigalioja. Prieštaraujanti institucija nurodo prieštaravimo dėl deleguotojo akto priežastis.

27 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato sankcijas, taikytinas pažeidus nacionalines nuostatas, priimtas pagal šią direktyvą. Šios sankcijos yra veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos. Valstybės narės iki

2015 m. birželio 1 d. Komisijai praneša apie tas nuostatas ir nedelsdamos informuoja apie vėliau padarytus su jomis susijusius pakeitimus.

28 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos, ne vėliau kaip iki 2015 m. gegužės 31 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų įstatymų ir kitų teisės aktų tekstus, taip pat tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

Šias priemones jos taiko nuo 2015 m. birželio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės Komisijai pateikia šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

29 straipsnis

Panaikinimas

1. Direktyva 96/82/EB panaikinama nuo 2015 m. birželio 1 d.
2. Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VIII priede pateiktą atitikties lentelę.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

31 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos parlamento vardu
Pirmininkas

Tarybos vardu
Pirmininkas

Priedų sąrašas

I priedas. Pavojingų cheminių medžiagų sąrašas

II priedas. Būtinieji duomenys ir informacija, kurie turi būti aptarti 9 straipsnyje nurodytoje saugos ataskaitoje

III priedas. 9 straipsnyje nurodyta informacija apie objekto valdymo sistemą ir organizacinę struktūrą atsižvelgiant į didelių avarijų prevenciją

IV priedas. Duomenys ir informacija, kurie turi būti įtraukti į 11 straipsnyje nurodytus avarinius planus

V priedas. Visuomenei suteiktina informacija, kaip numatyta 13 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies a punkte

VI priedas. Pranešimo Komisijai apie avariją kriterijai, kaip numatyta 16 straipsnio 1 dalyje

VII priedas. Nukrypti leidžiančių nuostatų suteikimo pagal 4 straipsnį kriterijai

VIII priedas. Atitikties lentelė

I PRIEDAS

Pavojingų cheminių medžiagų sąrašas

1 DALIS

Cheminių medžiagų ir mišinių kategorijos

I priedo 1 dalis taikoma visoms cheminėms medžiagoms ir mišiniams, kurie priskiriami 1 skiltyje išvardytoms pavojaus kategorijoms:

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingų cheminių medžiagų ir mišinių kategorijos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis) medžiagų, nurodytų 3 straipsnio 9 dalyje, taikant	
	žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
„H“ skirsnis – PAVOJAI SVEIKATAI		
H1 ŪMAI TOKSIŠKA, 1 kategorija , visi paveikimo būdai	5	20
H2 ŪMUS TOKSIŠKUMAS - 2 kategorija , visi paveikimo būdai - 3 kategorija , paveikimo būdai - susilietus su oda ir įkvėpus (žr. 7 pastabą)	50	200
H3 SPECIFINIS TOKSIŠKUMAS KONKREČIAM ORGANUI (angl. STOT) – VIENKARTINIS PAVEIKIMAS STOT 1 kategorija	50	200
„P“ skirsnis – FIZINIAI PAVOJAI		
P1a SPROGMENYS (žr. 8 pastabą) - Nestabilieji sprogmensys arba - 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 arba 1.6 poklasių sprogmensys, arba - Cheminės medžiagos arba mišiniai, turintys sprogstamųjų savybių pagal Reglamente (EB) Nr. 440/2008 (žr. 9 pastabą) pateiktą A.14 metodą ir nepriklausantys pavojaus klasėms „Organiniai peroksidai“ arba „Savaime reaguojančios medžiagos ir mišiniai“	10	50

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingų cheminių medžiagų ir mišinių kategorijos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis) medžiagų, nurodytų 3 straipsnio 9 dalyje, taikant	
	žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
P1b SPROGMENYS (žr. 8 pastabą) 1.4 poklasio sprogmennis (žr. 10 pastabą)	50	200
P2 DEGIOSIOS DUJOS 1 arba 2 kategorijos degiosios dujos	10	50
P3a DEGIEJI AEROZOLIAI (žr. 11.1 pastabą) „Ypač degūs“ arba „degūs“ aerozoliai, kuriuose yra 1 arba 2 kategorijos degiųjų dujų arba 1 kategorijos degiųjų skysčių	150	500
P3b DEGIEJI AEROZOLIAI (žr. 11.1 pastabą) „Ypač degūs“ arba „degūs“ aerozoliai, kuriuose nėra nei 1 arba 2 kategorijos degiųjų dujų, nei 1 kategorijos degiųjų skysčių (žr. 11.2 pastabą)	5.000	50.000
P4 OKSIDUOJANČIOSIOS DUJOS 1 kategorijos oksiduojančiosios dujos	50	200
P5a DEGIEJI SKYSČIAI - 1 kategorijos degieji skysčiai arba 3 kategorijos degieji skysčiai, laikomi aukštesnėje nei jų virimo temperatūroje, arba - kiti skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra $\leq 60^{\circ}\text{C}$, laikomi aukštesnėje nei jų virimo temperatūroje (žr. 12 pastabą)	10	50

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingų cheminių medžiagų ir mišinių kategorijos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis) medžiagų, nurodytų 3 straipsnio 9 dalyje, taikant	
	žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
P5b DEGIEJI SKYSČIAI 3 kategorijos degieji skysčiai, jei dėl konkrečių perdirbimo sąlygų, pavyzdžiui, didelio slėgio ar aukštos temperatūros, gali kilti didelės avarijos pavojus, arba - kiti skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra $\leq 60^{\circ}\text{C}$, jei dėl konkrečių perdirbimo sąlygų, pavyzdžiui, didelio slėgio ar aukštos temperatūros, gali kilti didelės avarijos pavojus (žr. 12 pastabą)	50	200
P5c DEGIEJI SKYSČIAI 2 arba 3 kategorijos degieji skysčiai, kurių neapima P5a ir P5b kategorijos	5.000	50.000
P6a SAVAIME REAGUOJANČIOS MEDŽIAGOS IR MIŠINIAI, taip pat ORGANINIAI PEROKSIDAI A ir B tipo savaime reaguojančios medžiagos ir mišiniai A ir B tipo organiniai peroksidai	10	50
P6b SAVAIME REAGUOJANČIOS MEDŽIAGOS IR MIŠINIAI, taip pat ORGANINIAI PEROKSIDAI C, D, E ir F tipų savaime reaguojančios medžiagos ir mišiniai C, D, E ir F tipų organiniai peroksidai	50	200
P7 PIROFORINIAI SKYSČIAI IR PIROFORINĖS KIETOSIOS CHEMINĖS MEDŽIAGOS 1 kategorijos piroforiniai skysčiai 1 kategorijos piroforinės kietosios cheminės medžiagos	50	200

1 skiltis	2 skiltis	3 skiltis
Pavojingų cheminių medžiagų ir mišinių kategorijos	Kvalifikacinis kiekis (tonomis) medžiagų, nurodytų 3 straipsnio 9 dalyje, taikant	
	žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
P8 OKSIDUOJANTIEJI SKYSČIAI IR OKSIDUOJANČIOSIOS KIETOSIOS CHEMINĖS MEDŽIAGOMS 1, 2 arba 3 kategorijos oksiduojantieji skysčiai arba 1, 2 arba 3 kategorijos oksiduojančiosios kietosios cheminės medžiagos	50	200
„E“ skirsnis – PAVOJAI APLINKAI		
E1 Pavojinga vandens aplinkai, priskiriama ūmaus pavojaus 1 kategorijai arba lėtinio pavojaus 1 kategorijai	100	200
E2 Pavojinga vandens aplinkai, priskiriama lėtinio pavojaus 2 kategorijai	200	500
„O“ skirsnis – KITI PAVOJAI		
O1 Cheminės medžiagos arba mišiniai, kuriems priskiriama pavojingumo frazė EUH014	100	500
O2 1 kategorijos cheminės medžiagos ir mišiniai, kuriems reaguojant su vandeniu išsiskiria degiosios dujos	100	500
O3 Cheminės medžiagos arba mišiniai, kuriems priskiriama pavojingumo frazė EUH029	50	200

2 DALIS

Vardinis cheminių medžiagų sąrašas

Jei 2 dalyje nurodyta cheminė medžiaga ar jų grupė priskiriama kuriai nors 1 dalyje nurodytai kategorijai, reikia vadovautis 2 dalyje nurodytais kvalifikaciniais kiekiais.

1 skiltis	CAS Nr. ¹⁶	2 skiltis	3 skiltis
		Kvalifikacinis kiekis (tonomis), taikant	
Pavojingos cheminės medžiagos			
		žemesnės pakopos reikalavimus	aukštesnės pakopos reikalavimus
Amonio nitratas (žr. 13 pastabą)	-	5000	10000
Amonio nitratas (žr. 14 pastabą)	-	1250	5000
Amonio nitratas (žr. 15 pastabą)	-	350	2500
Amonio nitratas (žr. 16 pastabą)	-	10	50
Kalio nitratas (žr. 17 pastabą)	-	5000	10000
Kalio nitratas (žr. 18 pastabą)	-	1250	5000
Diarseno pentoksidas, arseno (V) rūgštis ir (arba) druskos	1303-28-2	1	2
Arseno trioksidas, arseno (III) rūgštis ir (arba) druskos	1327-53-3		0,1
Bromas	7726-95-6	20	100
Chloras	7782-50-5	10	25
Nikelio junginiai miltelių, kuriuos galima įkvėpti, pavidalu: Nikelio monoksidas, nikelio dioksidas, nikelio sulfidas, trinikelio disulfidas, dinikelio trioksidas			1
Etileniminas	151-56-4	10	20
Fluoras	7782-41-4	10	20
Formaldehidas (koncentracija ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
Vandenilis	1333-74-0	5	50
Vandenilio chloridas (suskištintos dujos)	7647-01-0	25	250
Alkilšvino junginiai	-	5	50

¹⁶ CAS numeris pateikiamas tik informaciniais tikslais

Suskystintos degiosios dujos, KŽP-reglamento 1 arba 2 kategorija (įskaitant LPG) ir gamtinė dujos		50	200
Acetilenas	74-86-2	5	50
Etileno oksidas	75-21-8	5	50
Propileno oksidas	75-56-9	5	50
Metanolis	67-56-1	500	5000
4,4-metilenebis (2-chloranilinas) ir (arba) druskos, miltelių pavidalo	101-14-4		0,01
Metilizocianatas	624-83-9		0,15
Deguonis	7782-44-7	200	2000
2,4-toluendiizocianatas	584-84-9	10	100
2,6-toluendiizocianatas	91-08-7		
Karbonildichloridas (fosgenas)	75-44-5	0,3	0,75
Arsanas (arseno trihidridas)	7784-42-1	0,2	1
Fosfinas (fosforo trihidridas)	7803-51-2	0,2	1
Sieros dichloridas	10545-99-0	1	1
Sieros trioksidas	7446-11-9	15	75
Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioksinais (įskaitant TCDD), apskaičiuoti TCDD ekvivalentu (žr. 19 pastabą)			0,001

Toliau išvardyti KANCEROGENAI arba mišiniai, kuriuose yra toliau išvardytų kancerogenų, jei jų koncentracija didesnė kaip 5 % masės: 4-animobifenilas ir (arba) jo druskos, benzotrichloridas, benzidinas ir (arba) jo druskos, bis(chlormetilo) eteris, chlormetilo metilo eteris, 1,2-dibromoetanas, dietilo sulfatas, dimetilo sulfatas, dimetiokarbomoilo chloridas, 1,2-dibromo-3-chloropropanas, 1,2-dimetilhidrazanas, dimetilnirozaminas, heksametilfosforo triamidas, hidrazinas, 2-naftilaminas ir (arba) jo druskos, 4-nitrodifenilas ir 1,3 propansultonas		0,5	2
Naftos produktai a) benzinai ir pirminiai benzinai; b) žibalai (įskaitant reaktyvinių variklių kūrą); c) gazoliai (įskaitant dyzelinius degalus, buitinio šildymo alyvas ir gazolių sumaišymo sroves); d) sunkusis mazutas		2500	25000
Bevandenis amoniakas	7664-41-7	50	200
Boro trifluoridas	7637-07-2	5	20
Vandenilio sulfidas	7783-06-4	5	20

3 DALIS

Cheminės medžiagos ir mišiniai, kuriems ši direktyva netaikoma remiantis 2 straipsnio 2 dalies h punktu ir 4 straipsnio 1 dalimi

Cheminės medžiagos arba mišinio pavadinimas	CAS Nr.	Kiekis (kai taikytina)	Kitos taikomos sąlygos

I PRIEDO PASTABOS

1. Cheminės medžiagos ir mišiniai klasifikuojami pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1272/2008¹⁷.

2. Mišiniai traktuojami taip pat kaip grynos medžiagos, jei jų koncentracija atitinka ribas, nustatytas pagal jų savybes 1 pastaboje nurodytame reglamente arba pagal naujausius jo pakeitimus, atliktus derinant su technikos pažanga, nebent konkrečiai būtų nurodyta jų procentinė sudėtis ar kita indikacija.

3. Toliau nurodyti kvalifikaciniai kiekiai taikomi visiems objektams.

Taikant atitinkamus straipsnius reikia atsižvelgti į didžiausius esamus kiekius arba didžiausius kiekius, kurie gali būti bet kuriuo metu. Jei objekte pavojingų cheminių medžiagų yra tik 2 % atitinkamo kvalifikacinio kiekio ar mažiau, į jas neatsižvelgiama apskaičiuojant visą esamą kiekį, jei objekte jos laikomos tokioje vietoje, kur jos negali būti didelės avarijos kitoje objekto vietoje priežastis.

4. Atitinkamais atvejais taikomos tokios atskirų pavojingų cheminių medžiagų arba pavojingų cheminių medžiagų pagal kategorijas sumavimo taisyklės:

Jeigu objekte nėra tokio atskiros medžiagos arba mišinio kiekio, kuris viršija atitinkamą kvalifikacinį kiekį ar yra jam lygus, norint nustatyti, ar objektui taikomi atitinkami šios direktyvos reikalavimai, taikoma toliau nurodyta taisyklė.

Ši direktyva taikoma, jeigu suma

$$q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \dots \text{yra didesnė arba lygi 1,}$$

čia q_x = pavojingų x cheminių medžiagų (tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų) kiekis, lygus arba didesnis negu šio priedo 1 ar 2 dalyje nurodytas kvalifikacinis kiekis,

o Q_{UX} = atitinkamas x cheminės medžiagos arba tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų kvalifikacinis kiekis, nurodytas 1 arba 2 dalies 3 skiltyje.

Ši direktyva taikoma, išskyrus 9, 11 ir 13 straipsnius, jeigu suma

$$q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \dots \text{yra didesnė arba lygi 1,}$$

čia q_x = pavojingos x cheminės medžiagos (arba tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų) kiekis, lygus šio priedo 1 ar 2 dalyje nurodytam kvalifikaciniam kiekiui arba yra už jį didesnis,

o Q_{LX} = atitinkamas x cheminės medžiagos arba tam tikros x kategorijos cheminių medžiagų kvalifikacinis kiekis, nurodytas 1 arba 2 dalies 2 skiltyje.

Ši taisyklė taikoma siekiant įvertinti bendrą didelės avarijos pavojų, apibūdintą trijuose anksčiau nurodytose skirsniuose: **pavojai sveikatai, fiziniai pavojai ir pavojai aplinkai**. Todėl ji turi būti taikoma tris kartus:

¹⁷ OL L 353, 2008 12 31, p. 1.

a) susumuojamos 2 dalyje nurodytos cheminės medžiagos bei mišiniai, kurie priskiriami 1, 2 arba 3 ūmaus toksiškumo kategorijai, ir cheminės medžiagos bei mišiniai, priskiriami **H skirsniai** - nuo H1 iki H3.

b) susumuojamos 2 dalyje nurodytos cheminės medžiagos bei mišiniai, kurie klasifikuojami kaip sprogmėnys, degiosios dujos, degieji aerosoliai, oksiduojančiosios dujos, savaime reaguojančios cheminės medžiagos ir mišiniai, organiniai peroksidai, piroforiniai skysčiai, oksiduojantieji skysčiai ir oksiduojančiosios kietosios medžiagos, ir cheminės medžiagos bei mišiniai, priskiriami **P skirsniai** - nuo P1 iki P8.

c) susumuojamos 2 dalyje nurodytos cheminės medžiagos bei mišiniai, kurie klasifikuojami kaip pavojingi vandens aplinkai (ūmaus pavojaus 1 kategorijos, lėtinio pavojaus 1 kategorijos arba lėtinio pavojaus 2 kategorijos), ir cheminės medžiagos bei mišiniai, priskiriami E skirsniai - E1 ir E2.

Atitinkamos šios direktyvos nuostatos taikomos tik jeigu kuri nors iš pagal a, b arba c punktą gautų sumų yra didesnė už 1 arba lygi 1.

5. Jei objekte yra (arba spėjama, kad gali būti) cheminių medžiagų bei mišinių, įskaitant atliekas, kurie I priede nenurodyti, tačiau dėl sąlygų objekte jos (jie) turi arba gali turėti su didelių avarių pavojumi susijusių lygiaverčių savybių, valstybės narės laikinai priskiria jas tinkamiausiai Seveso kategorijai arba prilygina tinkamiausiai konkrečiai cheminei medžiagai (kol nepriimamas sprendimas pagal šios direktyvos 4 straipsnio 5 dalį).

6. Jei cheminė medžiaga ar mišinys turi įvairių savybių, pagal kurias jis galėtų būti priskirtas daugiau kaip vienai kategorijai, taikant šią direktyvą taikomi mažiausi kvalifikaciniai kiekiai. Tačiau taikant 4 pastabos taisyklę visada naudojamas reikiamą klasę atitinkantis kvalifikacinis kiekis.

7. Jei apie chemines medžiagas bei mišinius, priskiriamus H2 ŪMAUS TOKSIŠKUMO pavojaus klasės 3 kategorijai (veikia susilietus su oda ir įkvėpus), nėra duomenų apie šiuos paveikimo būdus, ekstrapoliuojami kitų paveikimo būdų duomenys, laikantis Reglamente (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo (ypač punkte 3.1.3.6.2.1. a ir 1 priedo 3.1.2 lentelėje), ir Reglamente (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) (ypač I priedo 5.2 skirsnio (poveikio nustatymas)), taip pat susijusiose gairėse, pateikiamose adresu http://guidance.echa.europa.eu/docs/guidance_document/clp_en.pdf (nuo 204 psl.) nurodytais metodais.

8. Pavojaus klasei „Sprogmėnys“ priskiriami ir sprogieji gaminiai (žr. KŽP reglamento I priedo 2.1 skirsnį). Jei žinomas gaminyje esantis sprogiosios cheminės medžiagos arba mišinio kiekis, tas kiekis skaičiuojamas šios direktyvos taikymo tikslu. Jeigu kiekis nėra žinomas, tada šios direktyvos taikymo tikslu visas gaminyje laikomas sprogmėniu.

9. Išbandyti, ar cheminės medžiagos bei mišiniai turi sprogiųjų savybių, būtina tik jei pagal JT bandymų ir kriterijų vadovo¹⁸ 6 priedėlyje (3 dalies) nurodytą atrankos procedūrą nustatyta, kad cheminė medžiaga arba mišinys gali turėti sprogiųjų savybių.

¹⁸ Daugiau gairių, ar galima nedaryti bandymo, galima rasti A.14 bandymų metodo aprašyme, žr. 2008 m. gegužės 30 d. Komisijos reglamentą (EB) NR. 440/2008 nustatantį bandymų metodus pagal Europos

10. Jei 1.4 poklasio sprogmensys išpakuojami arba perpakuojami, jie priskiriami P3 kategorijai, nebent būtų žinoma, kad pavojus ir toliau atitinka priskyrimo 1.4 poklasiui kriterijus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008.

11.1. Degieji aerosoliai klasifikuojami pagal Tarybos direktyvą 75/324/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su aerosolių balionėliais, suderinimo¹⁹. „Labai degūs“ ir „degūs“ aerosoliai pagal Direktyvą 75/324/EEB atitinka degių aerosolių atitinkamai 1 ir 2 kategorijas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1272/2008.

11.2. Norint, kad būtų taikomas šis įrašas, turi būti dokumentais įrodyta, kad aerosolio balionėlyje nėra 1 arba 2 kategorijos degių dujų arba 1 kategorijos degių skysčių.

12. Pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 I priedo 2.6.4.5 punktą skysčiai, kurių pliūpsnio temperatūra aukštesnė kaip 35 °C, neturi būti priskiriami 3 kategorijai, jei jie nepalaiko degimo. Tačiau tai negalioja tokiomis griežtomis sąlygomis kaip aukšta temperatūra ar slėgis, todėl šie skysčiai į šį įrašą vis tiek įtraukti.

13. Amonio nitratas (5000/10000): trąšos, kurios gali irti savaime

Tai taikoma amonio nitrato sudėtinėms arba kompleksinėms trąšoms (sudėtinėse arba kompleksinėse trąšose yra amonio nitrato su fosfatu ir (arba) kalio karbonatu), kurios gali irti savaime, kaip nustatyta atliekant JT bandymą „Trough Test“ (žr. Jungtinių Tautų rekomendacijas dėl pavojingų krovinių vežimų – bandymų ir kriterijų vadovas, III dalis, 38.2 poskirsnis), ir kuriose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

- nuo 15,75 %²⁰ iki 24,5 %²¹ svorio ir kuriose iš viso yra ne daugiau kaip 0,4 % sprogstamųjų ar organinių medžiagų arba kurios atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2003/2003²² III-2 priedo reikalavimus,
- 15,75 % svorio arba mažiau, o sprogstamųjų medžiagų kiekis neribotas,

14. Amonio nitratas (1250 / 5000): trąšų klasė

Tai taikoma paprastoms amonio nitrato trąšoms ir amonio nitrato sudėtinėms trąšoms, kurios atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2003/2003 III-2 priedo reikalavimus ir kuriose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

- daugiau kaip 24,5 % svorio, išskyrus paprastų amonio nitrato trąšų ir dolomito, kalkių ir (arba) kalcio karbonato mišinius, kurių grynumas yra ne mažesnis kaip 90 %,
- daugiau kaip 15,75 % svorio amonio nitrato ir amonio sulfato mišinių atveju,
- daugiau kaip 28 %²³ svorio paprastų amonio nitrato trąšų ir dolomito, kalkių ir (arba) kalcio karbonato mišinių, kurių grynumas yra ne mažesnis kaip 90 %, atveju.

Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH) (OL L 142, 2008 5 31, p. 1).

¹⁹ OL L 147, 1975 6 9, p. 40.

²⁰ Azoto kiekis, lygus 15,75 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 45 % amonio nitrato.

²¹ Azoto kiekis, lygus 24,5 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 70 % amonio nitrato.

²² OL L 304, 2003 11 21, p. 1.

15. Amonio nitratas (350/2500): techninė klasė

Tai taikoma amonio nitratui ir jo mišiniams, kuriuose azoto kiekis dėl esamo amonio nitrato sudaro

- nuo 24,5 iki 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,4 % degių medžiagų,
- daugiau kaip 28 % svorio ir kuriuose yra ne daugiau kaip 0,2 % degių medžiagų.

Tai taip pat taikoma vandeniniams amonio nitrato tirpalams, kuriuose amonio nitrato koncentracija yra didesnė kaip 80 % svorio.

16. Amonio nitratas (10/50): „neatitinkančios specifikacijų“ medžiagos ir trąšos, neatitinkančios sprogimo bandymo kriterijų

Tai taikoma:

- gamybos procese išbrokuotų medžiagų ir minimų 2 ir 3 pastabose amonio nitrato bei jo mišinių, paprastų amonio nitrato trąšų ir amonio nitrato sudėtinių arba kompleksinių trąšų, kurias gamintojui gražina arba gražino galutinis vartotojas, laikinam sandėliavimui arba perdirbimo gamykloje atliekamam pataisymui, perdirbimui ar apdirbimui, kad būtų galima saugiai naudoti, kadangi jos nebeatitinka specifikacijų, nurodytų 2 ir 3 pastabose,
- trąšoms, minimoms 1 pastabos pirmoje įtraukoje ir 2 pastaboje, kurios neatitinka Reglamento (EB) Nr. 2003/2003 III-2 priedo reikalavimų.

17. Kalio nitratas (5000/10000)

Tai taikoma toms kompleksinėms kalio nitrato trąšoms (priliuotoms arba granulių pavidalo), kurioms būdingos tos pačios pavojingos savybės kaip grynas kalio nitratas.

18. Kalio nitratas (1250 / 5000):

Tai taikoma toms kompleksinėms kalio nitrato trąšoms (kristalų pavidalo), kurioms būdingos tos pačios pavojingos savybės kaip grynas kalio nitratas.

19. Polichlorodibenzofuranai ir polichlorodibenzodioxinai

Polichlorodibenzofuranų ir polichlorodibenzodioxinų kiekiai apskaičiuojami pagal šiuos koeficientus:

PSO 2005 m. TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03

²³ Azoto kiekis, lygus 28 % svorio dėl esamo amonio nitrato, atitinka 80 % amonio nitrato.

1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003
(T = tetra, P = penta, Hx = heksa, HP = hepta, O = okta).			
Nuoroda - Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds.			

II PRIEDAS

BŪTINIEJI DUOMENYS IR INFORMACIJA, KURIE TURI BŪTI APTARTI 9 STRAIPSNYJE NURODYTOJE SAUGOS ATASKAITOJE

1. Informacija apie objekto valdymo sistemą ir organizacinę struktūrą atsižvelgiant į didelių avarių prevenciją.

Ši informacija turi apimti III priede nurodytus elementus.
2. Objekto aplinkos apibūdinimas
 - a) teritorijos ir jos aplinkos aprašymas, įskaitant geografinės vietovės, meteorologinių, geologinių, hidrografinių sąlygų ir, jei reikia, jos istorijos apibūdinimą;
 - b) nurodyti objekto įrenginiai ir kita veikla, kurie gali kelti didelės avarijos pavojų;
 - c) nurodyti kaimyniniai objektai, taip pat kitos teritorijos, vietos ir statomi objektai, galintys padidinti didelės avarijos ar grandininės reakcijos riziką arba padarinius;
 - d) vietų, kuriose gali įvykti didelė avarija, aprašymas.
3. Įrenginio aprašymas
 - a) objekto dalių pagrindinės veiklos ir produktų, kurie yra svarbūs saugos atžvilgiu, apibūdinimas; didelių avarių rizikos priežasčių ir sąlygų, kuriomis galėtų įvykti didelė avarija, apibūdinimas; taip pat siūlomų prevencinių priemonių apibūdinimas;
 - b) procesų, ypač veiklos metodų, apibūdinimas;
 - c) pavojingų cheminių medžiagų apibūdinimas:
 - i) pavojingų cheminių medžiagų inventorinis aprašas, kuriame nurodoma:
 - pavojingų cheminių medžiagų identifikacija: cheminis pavadinimas, CAS numeris, pavadinimas pagal IUPAC nomenklatūrą,
 - didžiausias pavojingų cheminių medžiagų kiekis, kuris yra arba gali būti įrenginyje;
 - ii) fizinės, cheminės, toksinės savybės ir tiesioginis bei uždelstas pavojus žmonių sveikatai ir aplinkai;
 - iii) fizinės ir cheminės savybės įprastomis naudojimo sąlygomis arba prognozuojamomis avarijos sąlygomis.
4. Avarių rizikos nustatymas, analizė ir prevenciniai metodai

a) išsamus galimų didelių avarių scenarijų, jų tikimybės arba sąlygų, kuriomis jos gali įvykti, aprašymas, kuriame taip pat nurodomi įvykiai, galintys turėti reikšmės sukeltiant kiekvieną iš tų scenarijų, nesvarbu, ar priežastys būtų įrenginio viduje, ar išorėje; aprašyme visų pirma nurodoma

- i) su veikla susijusio pavojaus šaltiniai;
- ii) išoriniai rizikos ir pavojaus šaltiniai, susiję su grandinine reakcija arba su kitais objektais, vietomis ar statomais objektais, kurie galėtų padidinti didelės avarijos riziką arba padarinius;
- iii) su aplinka susiję rizikos ir pavojaus šaltiniai, pavyzdžiui, žemės drebėjimai arba potvyniai;

b) laikantis 13 straipsnio 2 dalies b punkto ir 21 straipsnio nuostatų atliekamas nustatytų didelių avarių masto ir padarinių sunkumo vertinimas, įskaitant žemėlapius, vaizdus arba, jei tinka, lygiaverčius apibūdinimus, kuriuose būtų nurodomos vietos, kurios gali būti paveiktos tokioms avarijoms įvykus objekte;

c) praeityje įvykusių avarių ir incidentų, susijusių su tomis pačiomis cheminėmis medžiagomis ir procesais, apžvalga, taip pat po jų padarytų išvadų aprašymas ir aiški nuoroda į konkrečias priemones, kurių imtasi siekiant tokių avarių išvengti;

d) įrenginių saugai naudojamos įrangos ir techninių parametru aprašymas.

5. Apsaugos ir intervencinės priemonės, skirtos avarijos padariniams sušvelninti

a) gamykloje sumontuotos įrangos, skirtos didelės avarijos padariniams žmonių sveikatai ir aplinkai sušvelninti, įskaitant, pavyzdžiui, aptikimo ir (arba) apsaugos sistemas, techninius prietaisus, kurie riboja atsitiktinius išmetalus (įskaitant vandens purškimo sistemas; garų užtvaras, avarinius separatorius ar surinkimo talpas, užsidarančius vožtuvus; inertines sistemas; gaisrui gesinti naudoto vandens sulaikymo sistemas), aprašymas;

b) pavojaus skelbimo ir intervencijos organizavimas;

c) vidaus ir išorės išteklių, kuriuos galima sutelkti, aprašymas;

d) a, b ir c punktuose aprašytų elementų santrauka, reikalinga vidaus avariniam planui parengti pagal 11 straipsnį.

III PRIEDAS

9 STRAIPSNYJE NURODYTA INFORMACIJA APIE OBJEKTO VALDYMO SISTEMĄ IR ORGANIZACINĘ STRUKTŪRĄ ATSIŽVELGIANT Į DIDELIŲ AVARIJŲ PREVENCIJĄ

Siekiant įgyvendinti veiklos vykdytojo saugos valdymo sistemą, turi būti atsižvelgiama į tokius elementus:

a) saugos valdymo sistema turi būti proporcinga pavojams, pramoninei veiklai ir objekto organizacinės struktūros sudėtingumui ir turi būti grindžiama rizikos vertinimu. Ji turėtų apimti bendrosios valdymo sistemos dalį, į kurią įeina organizacinė struktūra, pareigos, nusistovėjusi tvarka, procedūros, procesai ir išteklių, naudojami nustatant ir įgyvendinant didelių avarių prevencijos politiką. Taip pat turi būti atsižvelgiama į kitas esamas valdymo sistemas, įskaitant ISO, OSHAS, EMAS;

b) saugos valdymo sistemoje turi būti numatyti šie aspektai:

i) organizacija ir personalas: darbuotojų, dalyvaujančių didelių pavojų valdyme visais organizacijos lygmenimis, funkcijos ir pareigos. Taip pat turi būti nustatyti tokių darbuotojų mokymo poreikiai ir organizuojamas pats mokymas. Dalyvauti turi objekto darbuotojai ir objekte dirbantys subrangovų darbuotojai;

ii) didelių pavojų nustatymas ir įvertinimas: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, kurią taikant sistemingai nustatomi dideli pavojai, kylantys dėl įprastos ir neįprastos veiklos, ir vertinama jų tikimybė bei rimtumas;

iii) veiklos kontrolė: nustatoma ir įgyvendinama gamyklos, procesų, įrangos, pavojaus valdymo ir laikino sustabdymo saugios veiklos, įskaitant priežiūrą, tvarka ir nurodymai;

iv) pokyčių valdymas: nustatoma ir įgyvendinama pakeitimų planavimo arba naujų įrenginių, procesų arba sandėlių projektavimo tvarka;

v) saugos kultūra: saugos kultūros vertinimo ir tobulinimo priemonės;

vi) pasirengimas avarijoms: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, pagal kurią sistemingai analizuojant numatomos galimos avarijos, rengiami, išbandomi ir prižiūrimi avariniai planai, skirti reaguoti į tokias avarijas, ir atitinkamiems darbuotojams organizuojamas specialus mokymas. Toks mokymas organizuojamas visam objekte dirbančiam personalui, įskaitant atitinkamus subrangovų darbuotojus;

vii) veiksmingumo stebėjimas: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, pagal kurią nuolat vertinama, kaip vykdomi veiklos vykdytojo parengtos didelių avarių prevencijos politikos ir saugos valdymo sistemos tikslai, ir sukuriama tyrimo ir korekcinio veiksmų mechanizmai, taikomi tuo atveju, jei minėtų tikslų nesilaikoma. Tvarkoje turi būti numatyta veiklos vykdytojo pranešimo apie dideles avarijas ir apie vos neįvykusias avarijas, ypač tokias, kai nesuveikia apsaugos priemonės, sistema, taip pat jų tyrimas ir tolesni veiksmai atsižvelgiant į įgytą patirtį. Tvarkoje taip pat gali būti numatyti veiksmingumo rodikliai, tokie kaip saugos veiksmingumo rodikliai ir kiti atitinkami rodikliai;

viii) auditas ir peržiūra: patvirtinama ir įgyvendinama tvarka, pagal kurią periodiškai sistemingai vertinama didelių avarių prevencijos politika ir saugos valdymo sistemos veiksmingumas ir tinkamumas; politikos ir saugos valdymo sistemos veiksmingumo peržiūra

dokumentuojama ir atnaujinama objekto vadovybės, kartu apsvartomi ir įdiegiami atliekant auditą nustatyti būtini pakeitimai.

IV PRIEDAS

DUOMENYS IR INFORMACIJA, KURIE TURI BŪTI ĮTRAUKTI Į 11 STRAIPSNYJE NURODYTUS AVARINIUS PLANUS

1. Vidaus avariniai planai

Asmenų, įgaliotų inicijuoti avarinę tvarką, ir asmens, atsakingo už avarijos padarinių švelninimo priemones ir jų koordinavimą objekte, pavardės arba pareigos.

- a) Asmens, atsakingo už ryšius su institucija, atsakinga už išorės avarinį planą, pavardė arba pareigos.
- b) Jei galima numatyti sąlygas ar įvykius, kurie gali gerokai prisidėti prie didelės avarijos kilimo, apibūdinami veiksmai, kurių turėtų būti imtasi siekiant suvaldyti tas sąlygas arba įvykius ir sušvelninti jų pasekmes, įskaitant saugos įrangos ir turimų išteklių aprašymą.
- c) Rizikos objekte esantiems asmenims mažinimo tvarka, įskaitant tai, kaip skelbiamas išpėjimas apie pavojų, ir veiksmai, kurių žmonės turėtų imtis gavę tokį išpėjimą.
- d) Išankstinio išpėjimo apie incidentą perdavimo institucijai, atsakingai už išorės avarinio plano vykdymo inicijavimą, tvarka, taip pat tai, kokia informacija turėtų būti pateikiama išankstiniame išpėjime, ir, kai turima išsamios informacijos, jos perdavimo tvarka.
- e) Pagalbos teikimo tiems, kurie vykdo padarinių švelninimo veiksmus už teritorijos ribų, tvarka.

2. Išorės avariniai planai

- a) Asmenų, įgaliotų inicijuoti avarinę tvarką, ir asmenų, įgaliotų vadovauti veiksams už objekto teritorijos ribų ir juos koordinuoti, pavardės arba pareigos.
- b) Išankstinių išpėjimų apie incidentus priėmimo, pavojaus skelbimo ir atšaukimo tvarka.
- c) Išteklių, būtinų išorės avariniams planams įgyvendinti, koordinavimo tvarka.
- d) Pagalbos teikimo tiems, kurie vykdo padarinių švelninimo veiksmus objekte, tvarka.
- e) Avarijos padarinių švelninimo veikslių už teritorijos ribų, įskaitant reagavimą į saugos ataskaitoje numatytus didelių avarijų scenarijus, taip pat tuos, kurie daro poveikį aplinkai, vykdymo tvarka.
- f) Su avarija susijusios konkrečios informacijos ir informacijos apie tai, kaip elgtis, teikimo visuomenei ir visiems kaimyniniams objektams pagal 8 straipsnį tvarka.
- g) Jei didelės avarijos padariniai gali būti juntami kitoje valstybėje narėje, informacijos kitos valstybės narės avarinėms tarnyboms teikimo tvarka.

V PRIEDAS

VISUOMENEI SUTEIKTINA INFORMACIJA, KAIP NUMATYTA 13 STRAIPSNIO 1 DALYJE IR 2 DALIES A PUNKTE

1 dalis

Visi objektų, kuriems taikoma ši direktyva, veiklos vykdytojai pateikia:

1. Veiklos vykdytojo vardą ir pavardę arba pavadinimą ir visą atitinkamo objekto adresą.
2. Patvirtinimą, kad objektui taikomos taisyklės ir (arba) administracinės nuostatos, kuriomis įgyvendinta ši direktyva, ir kad 6 straipsnio 1 dalyje nurodytas pranešimas arba 9 straipsnio 1 dalyje nurodyta saugos ataskaita yra pateikta kompetentingai institucijai.
3. Lengvai suprantamą objekte vykdomos veiklos ar veiklos rūšių paaiškinimą.
4. Objekte esančių cheminių medžiagų ir mišinių, galinčių sukelti didelę avariją, bendrinius pavadinimus arba, jei tai pavojingos cheminės medžiagos, kurioms taikoma I priedo 1 dalis, jų bendrinius pavadinimus arba pavojaus klasę, taip pat jų pagrindinių pavojingų ypatybių nurodymą.
5. Bendrą informaciją apie didelių avarijų pavojaus pobūdį, įskaitant jų galimą poveikį gyventojams ir aplinkai, kaip nurodyta didelių avarijų prevencijos politikos dokumente arba saugos ataskaitoje.
6. Patikrinimų, atliktų pagal 19 straipsnį, santrauką ir pagrindines naujausių patikrinimų išvadas kartu su nuoroda į atitinkamą tikrinimų planą.
7. Išsamią informaciją apie tai, kur galima gauti daugiau susijusios informacijos atsižvelgiant į 21 straipsnyje nustatytus konfidencialumo reikalavimus.

2 dalis

Aukštesnės pakopos objektų veiklos vykdytojai, be šio priedo 1 dalyje nurodytos informacijos, pateikia:

1. Pagrindinių didelės avarijos scenarijų ir pagrindinių įvykių, kurie gali paskatinti įvykti kiekvieną iš tų scenarijų, santraukas.
2. Atitinkamą informaciją apie tai, kaip didelės avarijos atveju suinteresuoti gyventojai bus išspėjami ir nuolat informuojami.
3. Atitinkamą informaciją apie tai, ką suinteresuoti gyventojai turi daryti ir kaip elgtis didelės avarijos atveju.
4. Patvirtinimą, kad veiklos vykdytojas privalo imtis atitinkamų veiksmų objekto viduje, ypač palaikyti ryšius su avarinėmis tarnybomis, siekdamas susidoroti su didelėmis avarijomis ir sušvelninti jų padarinius.

5. Atitinkamą išorės avarinio plano, sudaryto siekiant susidoroti su bet kokiais avarijos padariniais už objekto ribų, informaciją. Ta informacija turėtų apimti patarimus avarijos metu laikytis visų avarinių tarnybų pateikiamų nurodymų ir reikalavimų.
6. Jei taikoma, nurodoma, ar objektas yra netoli kitos valstybės narės teritorijos ir ar didelės avarijos padariniai gali būti tarpvalstybiniai pagal JTEEK Konvenciją dėl tarpvalstybinio pramoninių avarijų poveikio.

VI PRIEDAS

PRANEŠIMO KOMISIJAI APIE AVARIJĄ KRITERIJAI, KAIP NUMATYTA 16 STRAIPSNIO 1 DALYJE

I. Komisijai turi būti pranešta apie visas avarijas, kurioms taikoma 1 dalis, arba kurių bent vienas iš padarinių yra apibūdinti 2, 3, 4 ir 5 dalyse.

1. Su avarija susijusios cheminės medžiagos

Bet koks gaisras, sprogimas ar atsitiktinis tokio pavojingų cheminių medžiagų kiekio, kuris sudaro bent 1 % I priedo 3 skiltyje nustatyto kvalifikacinio kiekio, išmetimas.

2. Žmonių sužeidimas ir nekilnojamajam turtui padaryta žala

Avarija, tiesiogiai susijusi su pavojinga chemine medžiaga ir sukėlusį kurį nors iš šių įvykių:

- a) mirtis;
- b) šešių žmonių sužeidimas objekte ir jų hospitalizavimas bent 24 valandas,
- c) vieno žmogus sužeidimas už objekto ribų ir jo hospitalizavimas bent 24 valandas,
- d) dėl avarijos gyvenamasis (-ieji) pastatas (-ai) už objekto ribų apgadinamas (-i) ir tampa netinkamas (-i) naudoti,
- e) žmonių evakavimas ar izoliavimas daugiau kaip dviem valandoms (asmenys x valandų) – vertė mažiausiai 500,
- f) geriamojo vandens, elektros, dujų ar telefono paslaugų teikimo nutraukimas daugiau kaip dviem valandoms (asmenys x valandų) – vertė mažiausiai 1000.

3. Tiesioginė žala aplinkai

- a) nuolatinė ar ilgalaikė žala sausumos buveinėms:
 - i) 0,5 ha ar daugiau teisės aktais saugomos buveinės, svarbios aplinkos apsaugos arba gamtos išsaugojimo požiūriu,
 - ii) 10 ha ar daugiau plačiau paplitusio tipo buveinės, įskaitant žemės ūkio paskirties žemę,
- b) didelė ar ilgalaikė žala gėlo vandens ir jūros buveinėms:
 - i) 10 km ar daugiau upės ar kanalo,
 - ii) 1 ha ar daugiau ežero ar tvenkinio,
 - iii) 2 ha ar daugiau deltos,
 - iv) 2 ha ar daugiau jūros pakrantės ar atviros jūros,

- c) didelė žala vandeningajam sluoksniui arba požeminiam vandeniui:
 - i) 1 ha ar daugiau.

4. Žala turtui

- a) žala turtui objekte, kuri sudaro bent 2 milijonus eurų,
- b) žala turtui už objekto ribų, kuri sudaro bent 0,5 milijono eurų.

5. Žala kitoje valstybėje

Visos avarijos, tiesiogiai susijusios su pavojingomis cheminėmis medžiagomis, kurių padariniai jaučiami už tos valstybės narės teritorijos ribų.

II. Komisijai turėtų būti pranešama apie avarijas arba vos neįvykusias avarijas, kurios, valstybių narių nuomone, yra techniniu požiūriu ypač svarbios didelių avarijų prevencijai, jų pasekmių ribojimui ir kurios neatitinka pirmiau pateiktų kiekybinių kriterijų.

VII PRIEDAS
NUKRYPTI LEIDŽIANČIŲ NUOSTATŲ SUTEIKIMO PAGAL 4 STRAIPSNĮ
KRITERIJAI

VIII PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 96/82/EB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	2 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	3 straipsnio 11 dalis
2 straipsnio 2 dalis	---
3 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 7 dalis
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 8 dalis
3 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 9 dalis
3 straipsnio 5 dalis	3 straipsnio 12 dalis
3 straipsnio 6 dalis	3 straipsnio 13 dalis
3 straipsnio 7 dalis	3 straipsnio 14 dalis
3 straipsnio 8 dalis	3 straipsnio 15 dalis
---	3 straipsnio 2–6, 10–11 ir 16–18 dalys
4 straipsnis	2 straipsnio 2 dalies a–g punktai
---	4 straipsnis
5 straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalies a–g punktai	6 straipsnio 1 dalies a–g punktai
---	6 straipsnio 1 dalies h punktas
6 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 4 dalis
---	6 straipsnio 5 dalis

7 straipsnio 1 dalis	7 straipsnio 1 dalis
---	7 straipsnio 2 dalies a–b punktai
7 straipsnio 1a dalis	7 straipsnio 2 dalies c punktas
7 straipsnio 2 dalis	---
7 straipsnio 3 dalis	---
---	7 straipsnio 3 dalis
---	7 straipsnio 4 dalis
8 straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
9 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	9 straipsnio 2 dalis
9 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	---
9 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 3 dalis
9 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 6 dalis
9 straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 5 dalis
9 straipsnio 6 dalis	---
---	9 straipsnio 4 ir 7 dalys
10 straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnio 1 dalies a–b punktai	11 straipsnio 1 dalies a–b punktai ir 11 straipsnio 2 dalis
11 straipsnio 1 dalies c punktas	11 straipsnio 1 dalies c punktas
11 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 3 dalis
11 straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 4 dalis
11 straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
11 straipsnio 4a dalis	11 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
11 straipsnio 5 dalis	11 straipsnio 6 dalis
11 straipsnio 6 dalis	11 straipsnio 7 dalis
12 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	12 straipsnio 1 dalis

12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	12 straipsnio 2 dalis
12 straipsnio 1a dalis	---
12 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 3 dalis
---	12 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	13 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punktas ir antra pastraipa
13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos pirmas ir trečias sakiniai	13 straipsnio 1 dalis ir 13 straipsnio 2 dalies antros pastraipos paskutinis sakinys
13 straipsnio 1 dalies antros pastraipos antras sakinys	13 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa	13 straipsnio 1 dalis ir 13 straipsnio 2 dalies antros pastraipos pirmas sakinys
---	13 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
13 straipsnio 2 dalis	13 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 5 dalis
13 straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 2 dalies b punktas
13 straipsnio 5 dalis	14 straipsnio 1 dalis
13 straipsnio 6 dalis	13 straipsnio 2 dalies c punktas
---	13 straipsnio 3 dalis
---	13 straipsnio 6 dalis
---	14 straipsnio 2–7 dalys
14 straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnis	16 straipsnis
16 straipsnis	17 straipsnio 1 dalis
---	17 straipsnio 2–3 dalys
17 straipsnis	18 straipsnis
18 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1–2 dalys
18 straipsnio 2 dalies a punktas	19 straipsnio 4 dalis

18 straipsnio 2 dalies b–c punktai	19 straipsnio 7 dalis
18 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 10 dalis
---	19 straipsnio 3, 5, 6, 8 ir 9 dalys
19 straipsnio 1 dalis	20 straipsnio 1 dalis
19 straipsnio 1a dalies pirma pastraipa	20 straipsnio 2 dalis
19 straipsnio 1a dalies antros pastraipos pirmas sakiny	20 straipsnio 3 dalis
19 straipsnio 1a dalies antros pastraipos antras sakiny	---
19 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa	20 straipsnio 5 dalis
19 straipsnio 2 dalies antra pastraipa	20 straipsnio 6 dalis
19 straipsnio 3 dalis	---
19 straipsnio 4 dalis	20 straipsnio 4 dalis
20 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa	21 straipsnio 1 dalis
20 straipsnio 1 dalies antra pastraipa	21 straipsnio 2 dalis
20 straipsnio 2 dalis	---
---	21 straipsnio 3 dalis
---	22 straipsnis
21 straipsnis	23 straipsnis
22 straipsnis	---
23 straipsnis	29 straipsnis
24 straipsnis	28 straipsnis
25 straipsnis	30 straipsnis
26 straipsnis	31 straipsnis
---	24–27 straipsniai
I priedo įvadinės dalies 1–5 punktai	I priedo pastabų 1–4 punktai
I priedo įvadinės dalies 6–7 punktai	---

I priedo 1 dalis	I priedo 2 dalis
I priedo 1 dalies pastabos	I priedo pastabų 13–19 punktai
I priedo 2 dalis	I priedo 1 dalis
I priedo 2 dalies pastabų 1 punktas	I priedo pastabų 1 ir 5–7 punktai
I priedo 2 dalies pastabų 2 punktas	I priedo pastabų 8–10 punktai
I priedo 2 dalies pastabų 3 punktas	I priedo pastabų 11–12 punktai
I priedo 2 dalies pastabų 4 punktas	I priedo pastabų 4 punktas
---	I priedo 3 dalis
II priedo I–III dalys	II priedo 1–3 dalys
II priedo IV dalies A punktas	II priedo 4 dalies a punktas
---	II priedo 4 dalies a punkto pirma, antra ir trečia įtraukos
II priedo IV dalies B punktas	II priedo 4 dalies b punktas
---	II priedo 4 dalies c punktas
II priedo IV dalies C punktas	II priedo 4 dalies d punktas
II priedo V dalis	II priedo 5 dalis
III priedo įvadinė pastraipa ir a–b punktai	III priedo įvadinės pastraipos
III priedo c punkto i–iv papunkčiai	III priedo i–iv punktai
---	III priedo v punktas
III priedo c punkto v–vii papunkčiai	III priedo vi–viii punktai
IV priedas	IV priedas
V priedo 1 punktas	V priedo I dalies 1 punktas
V priedo 2 punktas	---
V priedo 3–6 punktai	V priedo I dalies 2–5 punktai
---	V priedo I dalies 6 punktas
V priedo 7–10 punktai	V priedo II dalies 2–5 punktai
V priedo 11 punktas	V priedo I dalies 7 punktas

---	V priedo II dalies 1 ir 6 punktai
VI priedo I dalis	VI priedo I dalis
VI priedo II dalis	---
---	VII priedas
---	VIII priedas